

Cuprins

Secțiunea Științe

1 Decembrie 1918	2
Din nou la Cislădioara. Tabăra de performanță în fizică, ediția a XXVIII-a	4
Tabăra de Matematică și Științe „Aurel Vlaicu” 2016	6
Lupul – sanitar al pădurii	8
Ce știm despre aluminiu?	9

Secțiunea Atelier de lectură și scriere creativă

Povestașii. Proiectul „Povestea călătoare”	10
Atelier fan-fiction	12
Întâlnire cu personajul preferat	16

Secțiunea Arte plastice

Natura statică	20
Naturi statice realizate de elevi	21
Creații plastice	22

Secțiunea Proiecte internaționale

<i>Un cântec pentru pace</i> – proiect eTwinning	24
Proiect eTwinning. School museums speak louder than words	26

Secțiunea Concursuri, Proiecte educaționale

Mesaj către viitorii liceeni... ..	28
Cititorii recomandă	30
Lectura în imagini	34
Psihologul recomandă... ..	36
Cum realizăm un Quiz?	37
Noaptea cercetătorilor	38
Proiectul LegoFun	40
Drumul de la joacă la performanță	42
Copilăria în pas de dans	42
Pasiunea mea, înotul	43
Patinajul viteză. Un stil de viață	44
Teatrul pentru mine	45
Universitatea de vară francofonă 2016	46
Diary of sailor	48
Limbajul grafic	49
Tales of Halloween	50
Matematica distractivă. <i>Istoria numerelor</i>	52
Invitație la Librăria Humanitas. <i>Clubul de lectură Fanbook</i>	53
Proiect educațional. <i>Gânduri închise în caligrame</i>	54
Viața în mișcare	56

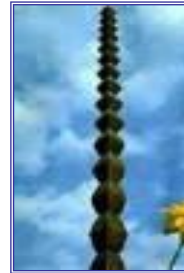
Motto: „Românii toți s-adună”

1 DECEMBRIE 1918

Coordonator: prof. Gheorghe Salade

Acum 98 de ani, la 1 Decembrie 1918, în străvechea Cetate Alba Iulia, avea loc un eveniment cu valoare de simbol: Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de formare a statului național unitar român.

Istoria a dovedit că temeiurile Unirii își au începuturile în vremuri îndepărtate, fiind pregătită și împlinită prin lupta pentru unitate statală și neatarnare a zeci de generații, până la încununarea deplină de la 1 Decembrie 1918.

Din cauza împrejurărilor externe nefavorabile, poporul român, urmaș al geto-dacilor romanizați, a trăit veacuri de-a rândul în unități statale distincte, fiecare dintre ele cu o viață politică proprie. Nici diviziunea statală, nici stăpânirile străine nu au putut însă împiedica dezvoltarea unitară și continuitatea poporului român pe teritoriul pe care s-a format. El și-a păstrat nealterate limba și portul, tradițiile și obiceiurile, ființa națională.

Interesele economice și culturale comune s-au îmbinat adesea cu interesele luptei pentru libertate. Mulți dintre voievozii românilor – munteni, moldoveni, transilvăneni – au înțeles că nu se pot apăra cu destulă tărie în fața primejdiei turcești decât aliindu-se, reunindu-și forțele.

Aspirația spre unitate statală și-a găsit o primă strălucită întruchipare în anul 1600, când a avut loc prima unire politică a celor 3 Țări Române, sub conducerea lui Mihai Viteazul. Deși de scurtă durată, Unirea de la 1600 a căpătat pentru toate generațiile viitoare o valoare de simbol, reprezentând o permanentă chemare spre Unire.

Oastea lui Mihai Viteazul – pictură de Gheorghe Tătărescu

În anii care au urmat, românii au fost supuși unor intense presiuni din partea marilor imperii vecine. După ce Dobrogea a ajuns la Imperiul Otoman încă din 1417, în 1775, Imperiul Habsburgic a ocupat partea de Nord a Moldovei, numită Bucovina; iar în 1812, Imperiul Țarist a anexat partea Moldovei dintre Prut și Nistru, numită Basarabia.

Aceste răpiri din trupul Țărilor Române au impus numeroase lupte și sacrificii pentru înlăturarea dominației străine și unirea tuturor românilor în cadrul unui și aceluiași stat.

Un moment hotărâtor pe drumul împlinirii statului național unitar român l-a constituit Unirea Principatelor Române, Moldova și Țara Românească, sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza, act realizat la 24 ianuarie 1859.

La scurt timp după aceea, la 9 mai 1877, România și-a proclamat independența de stat, iar în 1878, Dobrogea revenea la patria-mamă.

Primul război mondial (1914-1918) a dus la prăbușirea celor două mari imperii vecine: Austro-Ungar și Țarist. Acest fapt a permis românilor să-și realizeze visul de veacuri: Unirea cea Mare.

În martie și noiembrie 1918, Basarabia și apoi Bucovina s-au unit cu România.

La 1 Decembrie 1918, a avut loc Unirea Transilvaniei cu România, votată la Alba-Iulia de cei 1.228 de delegați și aclamată de cei peste 100.000 de participanți prezenți la acea mare Adunare; poporul român își vedea astfel împlinit idealul de veacuri: unirea politico-statală în granițele firești ale Daciei străbune.

La această măreață realizare și-au adus contribuția o serie de personalități remarcabile precum: regele Ferdinand, apoi Ion Inculeț și Pan Halipa din Basarabia; Iancu Flondor și Ion Nistor din Bucovina; Vasile Goldiș, Iuliu Maniu, Alexandru Vaida-Voievod din Transilvania.

Făurirea României Mari, la 1 Decembrie 1918, a fost un act de mare însemnătate pentru destinele poporului român, accelerând energiile creatoare ale națiunii române pe calea progresului.

Concursul județean „ASTRA și Marea Unire”

Concursul „ASTRA și Marea Unire” a fost organizat în luna noiembrie 2016, la Școala Gimnazială „Regina Maria”. Concursul a testat cunoștințele elevilor despre Asociațiunea ASTRA și despre implicarea acesteia în realizarea Marii Uniri din 1918. Printre câștigători – Premiul I – se numără elevii lăzăriști: **Francesca Varga-Santai** și **Bogdan Gheban** din clasa a VII-a B.

Țara mea

Noi te slăvim doar pe tine,
Tu ești graiul tuturor,
Imnul ți-l cântăm în cor,
Ție, dulce Românie.

Cum luna răsare seara,
Și soarele se-ascunde după vîi,
Așa ne ocrotești tu țară,
Ca pe propriii tăi copii.

Iar noi, în această țară,
Astăzi ne putem mândri,
Cu limba tradițională.
- Vorbiți limba română,
copii!

Andreea Ardelean, clasa a VI-a B

Concursul județean „Aniversarea a 825 de ani de la prima atestare documentară a orașului Sibiu”

S-a desfășurat în luna decembrie 2016 și s-a adresat elevilor de gimnaziu și de liceu din județul Sibiu.

Concursul a fost organizat de Biblioteca Județeană ASTRA, Asociațiunea ASTRA, Direcția Județeană pentru Cultură și Inspectoratul Școlar Județean Sibiu.

Printre câștigători s-au numărat:

- Premiul I – gimnaziu: **Teodora Trif**, clasa a VIII-a A și **Dragoș Mihalescu**, clasa a VIII-a B;
- Premiul I – liceu: **Tania Trif**, clasa a X-a F și **Teodor Pantiș**, clasa IX-a D.

Felicitări elevilor noștri excepționali!

Dacă e început de septembrie, e Tabăra de Fizică de la Cisnădioara. Și uite că am reușit și anul acesta să participăm la tabără.

De ce spunem am reușit? Pentru că am fost selecționați să participăm la această tabără care ne este tot mai dragă.

De ce ne place? Pentru că este multă joacă și voie bună. Joacă? Da, am confecționat submarine și am reușit să le facem să se scufunde, după care să iasă la suprafața apei. Desigur, la început am aflat că dacă un corp se află într-un fluid, acesta acționează cu o anumită forță asupra corpului astfel încât îl face să pară mai ușor. Cine a descoperit această forță? Arhimede! Și noi astăzi numim această forță, forța arhimedică.

Dar vă veți întreba: „La ce bun și cu forța aceasta?” și atunci noi vom zice: „Nu ați putea înota fără ea! Nu ar mai exista vapoare, submarine, batiscafuri, nici ghețari la suprafața apei, fără plimbări prin Delta Dunării, fără cercetări subacvatice...”

Din nou la Cisnădioara

Tabăra de performanță în fizică, ediția a XXVIII-a

Coordonator: prof. Delia Bonea

Cum realizăm un submarin?

Vă invităm și pe voi să vă confecționați un submarin. De ce aveți nevoie?

- 2 sticle mici de plastic, 0,5 l
- sticlă mare de plastic, 2 l
- câteva agrafe de birou
- benzi elastice
- paie
- și multă apă

Care sunt etapele?

1. Legăm sticlele mici de-o parte și de alta a sticlei mari cu ajutorul benzilor elastice;
2. Facem 2 găuri pentru fiecare sticlă mică, una deasupra apei și cealaltă pe partea opusă;
3. Inserăm paiele prin cele două găuri;
4. Izolăm fisurile cu bandă adezivă, lipici și alte materiale;
5. Umplem sticla cea mare cu apă;
6. Dacă vrem, putem decora submarinul.

Dacă ați urmat acești pași submarinul este gata, pregătit pentru testare și lansare la apă.

Nouă nu ne-au ieșit submarinele de prima dată, dar nu ne-am dat bătăuți, ne-am străduit și, în cele din urmă, am avut succes.

Dacă doriți îndrumări, vă stăm cu drag la dispoziție!

Despre Arhimede...

Un alt subiect pe care l-am abordat în cadrul acestei tabere școlare este contribuția adusă de Arhimede în înțelegerea fenomenelor fizice.

Arhimede a fost un mare savant grec, principalele lui domenii de interes fiind matematica, fizica, astronomia și ingineria. S-a născut în Sicilia, colonie grecească, în anul 287 î.Hr., și a murit la Siracuza, în anul 212 î.Hr.

A scris lucrări importante în domeniul fizicii cum ar fi:

- „Despre echilibrul planelor”;
- „Despre corpurile plutitoare”;
- A descoperit legea pârghiilor.

Știați că:

- ✓ Arhimede a studiat lucrările lui Euclid în renumita bibliotecă din Alexandria;
- ✓ „Șurubul lui Arhimede” este prima pompă de apă menționată în surse istorice;
- ✓ A fost printre primii savanți din antichitate care a încercat să pună în practică principiile fizicii și ale matematicii;
- ✓ La asediul Siracuzei, orașul natal al lui Arhimede, acesta a construit catapulte și macarale din lemn care întorceau navele romane pe dos, aruncând echipajele în mare și scufundau bărcile generalului Marcellus;
- ✓ Lui Arhimede nu-i plăcea să meargă la băile publice și era târât la baie de către elevii săi;
- ✓ Arhimede a fost obligat de Regele Hieron al II-lea să afle dacă coroana regală era din aur pur și i-a dat timp doar trei zile să verifice coroana, fără a o strica. Astfel, Arhimede a descoperit principiul excluziunii, după ce a descoperit forța care îi poartă numele, în timp ce făcea baie;
- ✓ Arhimede a fost ucis de un soldat roman în asediul Siracuzei, în timp ce încerca să rezolve o problemă de geometrie în

Pentru mai multe informații accesați adresa <http://www.descopera.org/viata-si-opera-lui-arhimede/>

Dar să vă mai povestim despre tabără. Nu am studiat doar fizică, ci am participat la multe alte activități: o prezentare cu baloane imense de săpun, drone, drumeție, demonstrație a cubului Rubik, jocuri, concursuri și cântece.

Ca în orice altă tabără și aceasta s-a încheiat cu un spectacol de lumină. Am făcut un foc de tabără impresionant, am lansat chiar și lampioane! A fost o experiență foarte frumoasă și plină de întâmplări plăcute petrecute cu prietenii.

Dacă doriți să participați și voi la tabăra de fizică este suficient să fiți prieteni ai fizicii.

Dacă anul trecut eram „boboci” ai taberei, anul acesta semnăm... „ucenicii”:

- Carina Fleacă
- Ioana Matei
- Dragoș Mihalescu
- Paula Popescu
- Ioana Vasii

elevi din clasa a VIII-a B

Tabăra de Matematică și Științe "Aurel Vlaicu", 2016

**Coordonatori: prof. Gabriela Săndulescu
prof. Nicolae Suciu**

Tabăra de Matematică și Științe „Aurel Vlaicu” este una dintre activitățile principale ale Proiectului interdisciplinar „Aurel Vlaicu”, inclus în Calendarul Activităților Educative Regionale 2016.

Proiectul contribuie la dezvoltarea competențelor cheie de matematică și științe, a relațiilor de colaborare dintre elevi sau elevi-profesori, a depinderilor de muncă în echipă (colaborare, întraajutorare, respect, perseverență, toleranță).

Tabăra s-a organizat la Râu Sadului în perioada 29 august-5 septembrie 2016, pentru elevi ai claselor a V-a și a VI-a. Au participat 25 de elevi din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, Colegiul Național „Samuel von Brukenthal” Sibiu, Colegiul Tehnic „August Treboniu Laurian” Agnita și Școala Gimnazială Ocna Sibiului.

Programul taberei a inclus o varietate de activități didactice interdisciplinare, ateliere de creație, precum și activități sportive sau distractive.

Activitățile taberei s-au desfășurat după un riguros program zilnic.

➤ Deșteptarea anunțată cu inconfundabilul fluier al domnului director, prof. Liviu Cocariu-Ardelean, era urmată de un mic dejun consistent.

➤ La 9:30 începeau activitățile didactice, cu tematici din Matematică, Biologie și Fizică, prezentate într-o formă atractivă, cu apel la imaginație, intuiție și mai ales la gândire creativă.

➤ Conținuturile alese pentru a fi parcurse au vizat depășirea cadrului rigid al gândirii curente, au fost abordate din mai multe perspective iar metodele alese în derularea tematicilor au făcut apel la creativitate și originalitate.

Iată câteva dintre tematici:

- Simțurile în lumea vie. Percepția umană;
- Apa, miracolul vieții;
- Alimentația sănătoasă;
- Șirul lui Fibonacci;
- Numerele și natura;
- Fascinația magneților;
- Gândăceii electrici.

Foarte apreciată a fost drumeția făcută pentru observarea minunatului peisaj de munte și pentru colectarea unor materiale necesare la atelierelor practice desfășurate după amiaza:

- Evidențierea simțurilor;
- Stereograme;
- Observarea diverselor tipuri de fructe;
- Realizarea unui terarium în miniatură.

Ziua de tabără se încheia cu participarea la campionatele de fotbal, volei, baschet, badminton și șah, la jocuri distractive, concursuri de talente sau miss/mister... și nelipsita discotecă sau vizionare de film, după preferințe! Târziu în noapte, după stingere, somnul venea greu după impresiile puternice și emoțiile trăite în cursul zilei.

Ultima zi de tabără a fost rezervată concursurilor, cel științific și cel de creație, activităților sportive și focului de tabără.

Toți elevii au plecat din tabără după festivitatea de premiere cu un premiu, o mențiune sau un premiu special. Dar cel mai prețios trofeu câștigat de fiecare participant a fost bucuria unor noi prietenii și experiențe de viață, trăite într-o atmosferă caldă și primitoare creată de organizatori.

Impresii ale elevilor la final de tabără:

- ✓ Ne-am distrat pe cinste;
- ✓ Ne-am făcut noi prieteni;
- ✓ A fost superrrrr!
- ✓ Ne-am relaxat și am învățat lucruri noi într-o atmosferă plăcută;
- ✓ Am ieșit prima oară în drumeție și am învățat că natura ne oferă condiții și resurse utile;
- ✓ Abia așteptăm să ne revedem și în anul următor.

Imagini din timpul activităților**Sfârșitul activităților. Focul de tabără**

*Lupul, a cărui denumire științifică este *Canis lupus*, este inclus din punct de vedere sistematic în familia *Canidae*, alături de câine, vulpe, șacal și enot. Acesta a fost descris din punct de vedere biologic și comportamental în cadrul activităților proiectului internațional ELENA care s-a derulat în anul trecut școlar și la noi în școală.*

Lupul - *Canis lupus*, simbol al vechii Dacii a fost și este un animal foarte inteligent. El este cel mai mare animal sălbatic din familia Canide, în trecut fiind cel mai răspândit în Europa, cu excepția Marii Britanii. Din cauza distrugerii habitatelor, schimbărilor de mediu, persecuției de către oameni și a altor cauze naturale, numărul populațiilor de lup s-a împuținat vizibil. Un lup cântărește între 30 și 50 kg și are corpul asemănător unui câine de talie mare.

Pentru că se hrănește cu animale bolnave, lupul este considerat sanitarul pădurii. Acolo unde lupii au dispărut s-a observat o creștere necontrolată a ierbivorelor și apariția unor ierbivore cu anomalii, înregistrându-se astfel dezechilibre în natură.

Astăzi lupul este protejat prin lege datorită rolului pe care îl îndeplinește în echilibrul naturii.

Bibliografie:

1. Defonseca, Misha – *Printre lupi*: București, Editura Rao, 2007
2. Alexa, Alina – *Lupul – sanitarul naturii*, în *Revista Bioplanet*, nr. 37, ianuarie 2013, p. 18

Lupul – sanitar al pădurii

Profesor: Gabriela Săndulescu

Caracteristici:

Este un foarte bun vânător, văzul acoperă 250° (omul 180°), miros performant, prada sau alți indivizi pot fi sesizați la distanță de 2 km. Gura este specifică carnivorelor cu canini bine reprezentați și cu mușchi masticatori care pot exercita o presiune de 50-150 kg/cm suficientă să spargă craniul unei căprioare.

În ceea ce privește hrana, lupul poate trăi două săptămâni chiar și mai mult în lipsa hranei. Ocazional, poate să își umple stomacul și cu până la 11 kg de carne (aproape 1/3 din greutatea corpului).

Se poate deplasa cu o viteză de 40-50 km/h (omul: 36 km/h recordul mondial pentru 100 m alergare) și poate parcurge 50-80 km /zi, dar poate să atingă 200 km ocazional.

Trăiesc organizați în haite. Perechea alfa este prima în ordinea priorității. Urmează lupii tineri sau juvenili și ultimii sunt cățeii. Atunci când au între unu sau doi ani, lupii tineri părăsesc haita, temporar sau definitiv. Aceștia vor urma să trăiască singuri până își găsesc un partener pentru a stabili o nouă haită.

Sunetul caracteristic lupilor este un urlat. Literatura de specialitate menționează până la zece tipuri de urlete.

Vânează cerbi, capre, oi, mistreți, iepuri chiar și, dacă nu găsește hrană, pot consuma și hoituri.

Definiție: ALUMINIU, *aluminiumi*, s. n.

1. Metal maleabil și ductil, ușor ca sticla, dar tare și elastic, a cărui culoare se apropie de a argintului, foarte răspândit în natură în formă de silicați, fluoruri, oxizi, hidroxizi și sulfuri, care se extrage, îndeosebi, din bauxită.

2. Metal ușor, ductil și maleabil, de culoare argintie, folosit pe scară întinsă în industrie și în tehnică.

Aluminiul este un element chimic, notat cu simbolul Al. Numărul atomic al aluminiului are valoarea 13, iar masa atomică este 26.97. Este un element chimic comun, ocupând poziția a treia, după oxigen și siliciu, ca răspândire terestră, existând în procent de 7.4%.

Compușii aluminiului constituie 8.13% din scoarța terestră, fiind întâlniți în substanțele minerale, precum și în lumea vegetală și animală.

Se găsește de obicei sub formă de corindon, varietate care formează pietrele prețioase: rubinele și safirele etc.

Proprietăți fizice:

- metal de culoare gri/argintiu;
- densitate mică 2,7 g/cm cub;
- bun conductor electric și termic;
- putere de reflexie mare;
- formează aliaje (*produs metalic obținut prin topirea laolaltă a două sau a mai multor metale*);
- temperatura de topire 660 grade Celsius;
- este maleabil;
- este ductil (*se poate prelucra în fire sau în foi foarte subțiri*).

Utilizări:

- **În industrie** - este foarte folosit datorită rezistenței sale la oxidare, proprietăților mecanice bune și densității sale mici;
- **În industria aerospațială și în construcții** - acolo unde este necesar un material ușor și rezistent;
- Datorită proprietăților electrice bune, aluminiul este folosit și ca **material conductor**.

Efectele aluminiului asupra organismului:

Aluminiul se găsește peste tot în aer, apă, pământ, dar și în diferite alimente și medicamente.

Ca urmare, aluminiul se găsește și în corpul omenesc. Deoarece acesta nu este absorbit de organism, o cantitate mai mare poate provoca consecințe nefavorabile sistemului nervos uman și al animalelor.

Seleție realizată de:

Ioana Vasii și Carina Fleacă, clasa a VIII-a B

Ce știm despre Aluminiu?

Coordonator: prof. Emilia Bicer

Surse de informare:

1. https://ro.wikipedia.org/wiki/Oxid_de_aluminiu;
2. http://referat.clopotel.ro/Totul_despre_aluminiu-5855.html;
3. **Albu, Constantin** – *Chimia culorilor*, București: Editura Științifică, 1967;
4. **XXX** – *Enciclopedia de chimie*, București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1983.

Scoala de creație literară FABRICA DE POVEȘTI

Proiectul "Povestea călătoare"

Proiectul a fost inițiat de Asociația Povestașii, care funcționează sub înaltul patronaj al academicianului Dinu C. Giurescu. Astfel, elevi din clasele a VI-a și a VII-a au fost provocați să devină unii dintre autorii celei mai ample povestiri colective din țară. La proiect au participat elevi din 42 de județe, pentru fiecare județ fiind desemnată o singură școală. Am avut, așadar, onoarea de a reprezenta județul Sibiu, în această aventură auctorială, al cărei titlu este „Aventurile fraților Adrenalină”.

Inițiatorii și-au propus să cultive imaginația și creativitatea elevilor de gimnaziu, care, au descoperit, din nou, bucuria cititului, dar, mai ales, magia scrisului. Capitolul 20, realizat de treizeci și unu de elevi ai școlii noastre, poate fi citit în întregime pe site-ul povesteacalatoare.ro, precum și celelalte capitole ale acestei povestiri ingenioase.

Vă propunem să descoperiți un scurt fragment al povestirii noastre, precum și pe cei care s-au aventurat pe tărâmul imaginației, alături de frații Adrenalină.

prof. dr. Marcela Ciobănuț
prof. Corina Ciobotă

A sosit ora cinei și cei doi s-au dus în bucătărie, unde se aflau părinții lor.

- Cum vi se pare mâncarea? întrebă mama copiilor.

- Este foarte bună! Îmi place! răspuse Mira.

- Carnea este prăjită, dar legumele nu sunt fierte foarte bine, observă Fly.

După cină, cei doi gemeni s-au uitat la televizor, la un reportaj despre șerpi. Black era și el de față. La un moment dat, acesta a început să se comporte ciudat, dar Fly și Mira nu l-au băgat în seamă. Când se făcu târziu, Mira și Fly s-au dus la culcare. Nu a durat mult până au adormit, dar la miezul nopții auziră cum ceasul din sufragerie începe să bată, așa că au mers acolo. Au observat că bătăile veneau din spatele ceasului. Cu grijă, au mutat ceasul din loc, dezvăluind o intrare într-un abis întunecos. Au intrat temători și după două minute au ieșit, cu gândul de a se întoarce acolo a doua zi. Așa că au mers la culcare.

A doua zi, de dimineață, aceștia au mutat iarăși ceasul, dar pasajul dispăruse, iar părinții lor se comportau ciudat. La ora opt, Mira și Fly s-au dus la școală. Fly a observat că unii colegi se uită ciudat la ei. La un moment dat, se întâmplă un lucru ciudat. Toată lumea a încrămenit, ca și cum timpul s-a oprit. Doar Fly și Mira se puteau mișca, așa că au ieșit pe holul școlii și, după aceea, în curte, și s-au uitat la ferestrele școlii.

- Simt că suntem urmăriți! Trebuie să ne ascundem, dar mai întâi trebuie să aflăm de cine suntem urmăriți.

După prima oră, frații merg afară, în pauză. Dintr-odată, Mira simte o mână rece, ca de mort, apucând-o de mâna ei caldă. Atunci se întoarce brusc și vede o față cunoscută, fața profesoarei de chimie. Aceasta avea în ochi o strălucire stranie, iar pe cap purta o glugă neagră a unei pelerine de strigoi.

Câteva clipe, Mira rămâne ca înghețată, dar apoi scoate un țipăt care îi atrage atenția lui Fly. Atunci băiatul murmură: „Ader-a-teca, mito-de-fa”. În momentul următor, arătarea aceea dispare. Atunci Mira întrebă:

- Ce-a fost asta? Ce ai spus? Ce s-a întâmplat ?

- Nu-nu știu, se bâlbâie Fly, ca trezit dintr-un vis. Black mi-a spus ce să fac...

Dintr-odată, ceasul Mirei străluci, iar cei doi frați se trezără în altă lume, un abis în care cădeai mereu. Black era încolăcit pe mâna lui Fly, dar era calm, ca și cum știa acel loc. Deodată, o mână caldă îi prinde pe copii, așezându-i pe o piatră plutitoare. Era chiar bunica Elena! Aceasta își privi nepoții, cu emoție, și spuse cu o voce întretăiată:

- Copii, aveți grijă! De data asta ați reușit să scăpați, spunând: „Fugi de aici, nu ne sperii!”, profesoara voastră de chimie e chiar mâna dreaptă a dușmanului nostru. E foarte puternică.

Și ceasul Mirei pâlpâi din nou, iar copiii se trezără în sala lor de clasă.

Banciu Ramona Chițoiu Maria

Crețu Crina Moro Alexandra

Ciobanu Andrața Aron Bogdan

Vlad Tudor Rađu Alexandra

Bîrză Alexia Neșchină Vlad

Halmaghi Alexia Bailă Ștefana

Varșă Santai Francesca Baște Tudor

Nițu Dragoș Blașa Daria

Vilău Paul Marin Bianca

Știner Sabin Șoaită Sânziana

Șoima Ruxandra Munteanu Iulia

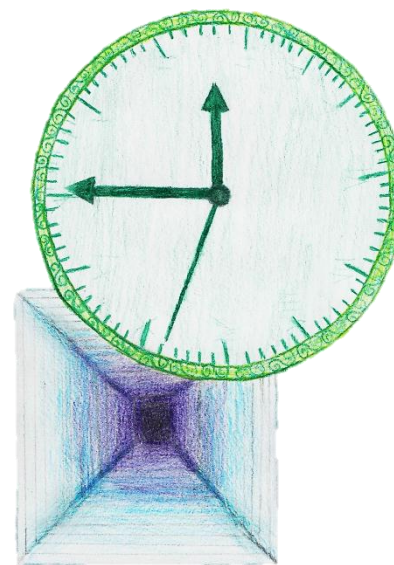
Marcu Andrei Geamănu David

Părău Vlad Bălușel Andrei

Scutelnicu Rađu Faghi Sebastian

Șandru Dragoș Mirișan Mara

Desene inspirate de Povestea Călătoare

Ștefania Nedelcu, clasa a VI-a A

Cristina Tarcea, clasa a VI-a A

Pentru noi, membrii Cercului de lectură și scriere creativă „Cetatea lecturii”, lectura înseamnă să descoperim diferite perspective despre lume și viață, să ne descoperim citind, să avem o relație intimă cu textul, căruia îi putem da astfel viață și sensuri noi. Am considerat că dorința de a face un alt tip de literatură, nu poate fi decât un câștig pentru tinerii care încă descoperă plăcerea de a citi.

Tanti Roz a încercat să treacă peste moartea lui Oscar, dar părea că nu va putea să îl uite vreodată, așa că ea a continuat să îi trimită scrisori lui Doamne-Doamne, spunându-i ce se mai petrece în viața ei, cum se mai simte, dar mai ales cât de dor îi era de Oscar.

Timpul a început să treacă tot mai ușor, anii treceau, iar Tanti Roz îmbătrânea pe zi ce trece. Fără Oscar acolo, ea s-a simțit mai singură ca niciodată. Nu a trecut mult, iar Tanti Roz s-a îmbolnăvit. Doctorii au încercat să facă ceva pentru ea, dar nu au reușit, iar Tanti Roz urma să moară. Ea avuse o viață lungă, plină de împlinirii, dar singurul ei regret a fost că nu a apucat să își ia rămas bun de la Oscar.

În câteva săptămâni boala s-a agravat, și Tanti Roz mai avea câteva zile de trăit. Într-o seară, ea s-a simțit rău, iar dimineața următoare medicii au găsit-o moartă, dar avea un mic zâmbet pe față și o scrisoare în mână. Pe scrisoare scria:

Dragă Tanti Roz,

Să știi că nici eu nu te-am uitat și nu o să te uit vreodată. Acum am ajuns în Rai unde sunt sănătos și fericit. Niciodată nu am avut ocazia să îți mulțumesc pentru cât m-ai ajutat și ai avut grijă de mine, așa că o fac acum: Mulțumesc! Tu mi-ai fost cel mai bun prieten și una dintre cele mai importante persoane din viața mea. Te voi păstra mereu în mintea și mai ales în inima mea.

Cu drag,
Oscar

Pe mâine,
Tanti Roz

Vlad Neghină, clasa a VII-a B

Atelier fan-fiction

Prof. dr. Marcela Ciobănuț

„Oscar și Tanti”

– Eric Emmanuel Schmitt

Dragă Doamne – Doamne,

Oscar ne-a părăsit în urmă cu câteva zile, iar în urma lui a lăsat multă durere și suspin. Suntem foarte triști, dar înțelegem, încet-încet, ca acesta este cursul vieții și toți vom ajunge în acel punct în care a ajuns și Oscar. Sunt sigură că acolo unde a ajuns el, e mult mai bine. Prietenii sunt și ei supărați. Eu mă simt din ce în ce mai rău. Mama lui Oscar are grijă de mine. Aproape toată ziua îmi povestește întâmplări vesele pe care le-a avut cu băiețelul, la fel cum eu îi povesteam lui despre luptele mele. El m-a învățat foarte multe. Acum, cât mai pot, încerc să îi povestesc mamei lui ceea ce el îmi spunea și îi ce îmi plăcea la el, de ce îmi doream să stau tot mai mult cu el.

P.S. Dacă trebuie să îmi pun și eu o dorință, aceea ca eu și părinții lui Oscar să fim sănătoși și să trecem cu bine peste aceste greutăți, pentru că ele fac parte din viață.

Dragă Doamne-Doamne,

A mai trecut o zi de când Oscar a plecat dintre noi și de când sufletele noastre plâng. Astăzi nu voi putea sta prea mult cu tine, pentru că trebuie să mergem la biserică, să aprindem o lumânare în amintirea băiețelului, iar apoi, sora mea va veni în vizită și trebuie să ne pregătim. Vom face prăjiturile preferate ale lui Oscar.

P.S. Îți mulțumesc că ne ții sănătoși. Îmi doresc același lucru și pentru zilele care vor urma.

Pe mâine,
Tanti Roz

Dragă Dumnezeu,

Tanti Roz s-a stins. A făcut-o când eu îi arătam surorii ei casa. A vrut să ne protejeze. În urma ei a rămas mult suspin și supărare. Îmi pare foarte rău!

Pe curând!

Dragoș Nițu, clasa a VII-a B

Dragă Dumnezeu,

Sunt la spital, lângă patul lui Oscar, gândindu-mă la el și la amintirile pe care le am cu el. Pe noptieră încă mai este pancarda cu acel anunț. Tuturor le e dor de el.

Ieri un nou copil a ajuns la spital. Seamănă foarte mult cu Oscar. Am început să povestesc cu el astăzi. Mi-a spus că are 8 ani și că îl cheamă Max. L-am întrebat dacă el crede în Dumnezeu și mi-a răspuns același lucru ca Oscar. Le plac aceleași lucruri, de parcă el îmi trimitea un mesaj de la Dumnezeu.

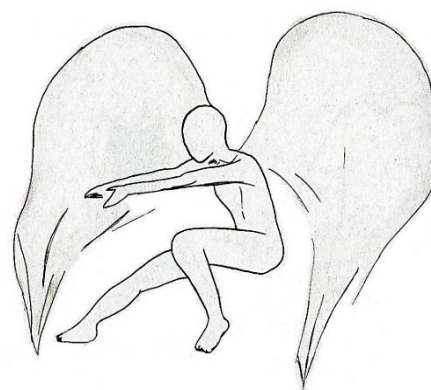
- Tanti Roz, tu ce ai făcut când erai tânără? m-a întrebat Max.

- Am fost o mare luptătoare... spun eu, această propoziție stârnindu-mi multe amintiri.

Am început să îi povestesc aventurile mele, în timp ce el asculta foarte atent. Dar a trebuit să plec după un timp. În schimb i-am promis că voi veni pe la el în fiecare zi. Max îmi amintește foarte mult de Oscar. Mulțumesc pentru acest dar.

Pe curând,
Tanti Roz

Ana Goron, clasa a VII-a B

Grafică:
Diana Gușe, clasa a VIII-a B

Dragă Tanti Roz,

Sunt Oscar și îți scriu din Rai unde se află și Dumnezeu. A primit toate scrisorile mele, dar m-a așteptat pentru a vorbi cu mine față în față, și am primit răspunsul la o mulțime de întrebări.

Ți-am trimis această scrisoare cu gândul de a-ți mulțumi pentru tot timpul petrecut cu mine și pentru toate lecțiile de viață pe care mi le-ai dat. Ai fost o persoană extrem de importantă pentru mine și vei fi mereu. Deci, acum se pare că putem vorbi prin intermediul scrisorilor.

P.S. Imi este extrem de dor de tine! Și aș mai vrea să aflu ceva: cum mai e pe acolo, ce fac prietenii și părinții mei?

Dragă Oscar,

Îmi pare extrem de bine să vorbesc din nou cu tine. Și mie îmi este extrem de dor de tine!

Deci, pentru a-ți răspunde la întrebare: părinții tăi sunt încă triști, desigur, dar sunt fericiți pentru că vor avea un bebeluș, iar prietenii tăi își amintesc cu drag de tine și ar vrea să fii lângă ei tot timpul și le-am spus și lor să îți trimită scrisori. Sper că vor ajunge la tine.

Te iubesc mult, Oscar!

Dragă fiule,

Suntem noi, părinții tăi. Ne bucurăm că ai întrebat de noi. Suntem bine. Și, după cum ți-a spus și Tanti Roz, vom avea un bebeluș, un băiețel, iar eu și tatăl tău am decis să îl numim tot OSCAR, pentru a ne bucura de el, la fel de mult cum ne-am bucurat și de tine. Te iubim mult, Oscar!

Delia Halmaciu, clasa a VII-a B

„Inimă de cerneală”

– Cornelia Funke

Ani de zile Meggie a studiat tainele scrierii. A scris povești pentru copii, povești simple cu finaluri fericite și a încercat să își îndeplinească cel mai mare vis, acela de a deveni o scriitoare. Pe parcursul acestor ani, în fiecare zi ea o ruga pe mama ei să îi povestească despre viața sa dinainte de accident, despre lucrurile pe care le-a trăit în carte și despre ce i s-a întâmplat când era servitoarea lui Capricorn și până în prezent. Tot ce făcea Meggie avea un scop secret. Fiecare detaliu pe care i-l istorisea Tereza, îl nota și astfel încerca să scrie o carte despre aceasta, cu scopul de a o citi și a-i putea reda vocea. Aceasta s-ar putea realiza dacă ar schimba momentul când Darius o scoate din „Inimă de cerneală”, ea pierzându-și atunci vocea.

Într-o zi, în timp ce Meggie era cu mama ei, citind istorisirile acesteia, Mo intrase în camera lui Meggie cu scopul de a lua o carte căreia voia să îi ofere o nouă haină. La un moment dat, în timp ce el căuta de zor, a dat peste cartea la care lucra Meggie, și anume la cartea despre mama ei. Văzând noua lucrare a fiicei lui, a început să o răsfoiască curios. Când și-a dat seama despre ce, sau mai bine zis despre cine era cartea, s-a dus până în camera unde erau Meggie și mama ei și i-a spus fetei că vrea să aibă o discuție între patru ochi cu ea.

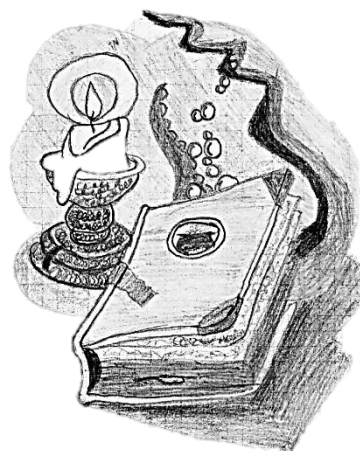
Meggie era surprinsă și poate puțin supărată de întreruperea poveștii de către Mo, dar l-a urmat. Cei doi au mers într-o încăpere apropiată, unde au început să discute. Mo o întrebase ce avea de gând să facă cu cartea, iar Meggie îi explicase tot planul ei de a-i reda vocea mamei sale. Acesta nici nu voia să audă și începu să îi explice toate pericolele unei astfel de încercări, cum ar fi blocarea mamei ei în carte sau chiar dispariția unuia dintre ei. La final, Mo îi interzise să continue cartea și să facă ceea ce își pusese în minte. Dar nimic din discursul lui Mo nu o făcuse pe Meggie să se răzgândească.

Timp de încă câteva săptămâni, Meggie a continuat să scrie cartea, până când a terminat-o. La câteva zile de la terminarea ei, Meggie a decis să facă pasul cel mare și să o citească cu voce tare. Într-o seară, s-au adunat cu toții în sufrageria Elinorei cu un scop știut doar de Meggie. Erau toți așezați lângă semineu când Meggie a intrat în cameră citind din cartea abia terminată. Ea a început să citească despre copilăria Terezei, despre viața ei împreună cu Mo, despre cele pretrecute cât timp a fost închisă în „Inimă de cerneală”, despre momentul când Darius a scos-o din carte și despre cele întâmplate în satul lui Capricorn până când au salvat-o. Câteva secunde nu s-a întâmplat nimic, dar apoi Mo s-a ridicat și a început să o certe pe Meggie pentru că nu l-a ascultat. Tereza a intervenit și i-a spus soțului ei că nu are de ce să o certe, deoarece Meggie făcuse un bine neascultându-l. Îi redase vocea. În acel moment toți cei prezenți au felicitat-o pe Meggie și apoi a urmat o mare îmbrățișare de grup.

După acest „incident” Tereza a început ca în fiecare seară să le citească tuturor, mai ales din cărțile scrise de Meggie.

Și-am încălecat pe-o șarpe și v-am spus povestea mea (a lui Meggie).

Alexia Bîrză, clasa a VII-a B

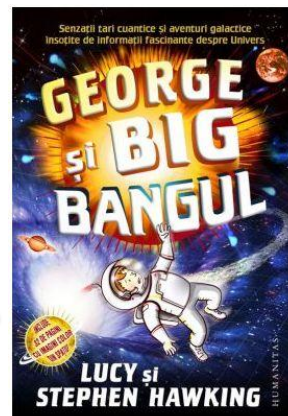
Imagine realizată de:
Adela Florea

Și văzând cum Capricorn, Basta, Coțofana și toți cei care până atunci au luat vieți, au pus foc în casele oamenilor și au speriat lumea până atunci, dispar; văzându-și după nouă ani mama pierdută; văzând că tatăl ei era fericit și că Elinor avea o mica lacrimă pe față, și nu din cauza cărților făcute scrum, ci din cauza că a revăzut-o pe Tereza, Meggie zâmbi mulțumită. Mulțumită că și-a reîntregit familia, mulțumită că i-a alungat dorul de casa lui Deget-de-Praf și mulțumită că a scăpat lumea de marea primejdie, Capricorn. Acum, satul diavolului era fermecat, o lume scoasă dintr-o poveste. Cu zânele albastre, Tinker Bell, oamenii de sticlă, piticii, Meggie se împrieteni imediat, evident, cu ajutorul lui Deget-de-Praf, care i-a făcut cunoștință cu fiecare în parte. La fel de repede, Mo, Tereza și Elinor au decis să se mute în satul vrăjit. Meggie era fericită. Dar o măcinau niște gânduri de când Fenoglio a dispărut. Oare îi plăcea în propria lui poveste? Îi plăcea lumea pe care o clădise din cerneală? Ce ascundea acum inima lui de cerneală? Dar acele gânduri au dispărut imediat ce mama ei o îmbrățișă cu putere. Apoi, cu toții, zânele, spiridușii, oamenii de sticlă, Mo, Elinor, Tereza, Fraid Deget-de-Praf, Meggie, chiar și Darius s-au instalat în casele părăsite. Imediat, satul s-a umplut de culoare și totul a prins viață. Cum a spus Mo: scrierea de povești are de-a face cu vrăjitoria, iar acum ei își scriau o nouă și magică poveste. Un nou început.

Daria Blaga, clasa a VII-a B

„George și Big Bangul”

– Stephen Hawking și Lucy Hawking

FULGER
COMETĂ
ASTEROID

La încheierea filmulețului, George era atât de fericit, totuși neînțelegând exact ce se întâmpla acolo. O nouă fizică însemna atât de mult pentru el și toți cei aflați în sală, încât arăta ca cel mai fericit om de pe planetă.

După descompunerea membrilor din grupul lor științific, Eric, George, Annie și Cosmos s-au întors la fix pentru petrecerea părinților lui Annie, însă aceștia mai aveau de făcut câte ceva între timp, cum ar fi salvarea lui Freddy. Aceștia dădură o căutare rapidă pe tastele lui Cosmos și... Voila! Freddy era într-un loc numit: „Porky-Land”. Deși Cosmos într-adevăr găsisese un loc bun pentru Freddy să stea, acestuia i se făcuse dor de casă și sări imediat pe ușa portalului, în mijlocul biroului lui Eric, făcându-i, ca de obicei, o mare dezordine. George venise în salturi până la Freddy, îl îmbrățișase, după care a întrebat:

- Annie, deci, dacă lui Freddy nu îi place nici măcar în „Porky-Land”, înseamnă cumva că lui Freddy i-ar surâde cel mai mult ideea de a rămâne cu noi?

- Presupun că da. Dar dacă va rămâne în curtea ta sau a noastră, înseamnă ca va trebui să reamenajăm toată curtea! Dar, George, până atunci haide să îl readucem pe Freddy la tine în curte și să începem să o ajutăm pe mama la ultimele pregătiri pentru petrecere!

- De acord! Haide, Freddy, cineva trebuie să mai și curețe după tine!

- Guiț!

Radu Făgețan, clasa a VII-a B

La început, am venit la spectacolele sale doar pentru că mai venise și alt coleg cu mine, și a fost de ajuns ca să îmi dau seama că mai vreau să vin la o a doua și la o a treia reprezentație. Băiatul avea un pur talent. Era Remi, un băiat care își susținea spectacolele alături de un cățel. Doar ei își susțineau reprezentațiile, însă sala era mereu plină.

Într-o zi, după reprezentație mi-am făcut curaj și m-am dus să vorbesc cu el. M-am prezentat, după care l-am întrebat cine l-a învățat să facă aceste reprezentații, însă am început să observ câteva lacrimi în ochii lui, așa că m-am oprit. Ca să-l scot din starea asta, l-am întrebat de familia lui. Prima data am văzut speranță în ochii săi, însă mai apoi din nou lacrimi. Așa că am început să vorbesc despre mine, fără a uita să inseriez și calitățile sale, chiar dacă probabil a fost a suta oară când le-a auzit.

Zilele următoare am stat cu el și am continuat să-i povestesc, iar acesta asculta cu admirație, de parcă i-aș fi citit un basm. Până la urmă, am ajuns să povestim despre aproape orice, ceea ce mă făcea să mă simt foarte bine, deoarece eu aveam o nouă persoană cu care puteam vorbi despre orice, iar el avea ceva mult mai important: un prieten.

Până la urmă, am început să povestim și de părinții lui Remi și, într-un final, chiar m-a invitat la el acasă. Mi-a povestit și de norocul pe care l-a avut ca să o întâlnească pe mama sa, dar și de toate întâmplările neplăcute din trecutul său.

Într-o zi, după școală, l-am întrebat pe Remi dacă dorește să mă învețe și pe mine să fac cel puțin o parte din ce poate face el în spectacole, așa că am început în fiecare zi după școală în sala în care își organizează spectacolele.

După mai mult timp de muncă, am avut onoarea ca în fiecare vineri seara, să îl pot ajuta în spectacolele sale, stând astfel și mai mult timp împreună.

De atunci am învățat că oricâte probleme și coborâșuri am avea în viață, trebuie să continuăm să facem lucruri bune, deoarece, mai devreme sau mai târziu, răsplata va veni singură.

Radu Făgețan, clasa a VII-a B

ÎNTÂLNIRE CU PERSONAJUL PREFERAT

A fost odată ca niciodată o fetiță pe nume Caitlin, care din păcate suferea de sindromul Asperger. Dar cu toate problemele, unele apărute după moartea fratelui ei, Devon, Caitlin a reușit să aducă împăcare întregului oraș, printr-un cutăr, un proiect neterminat al fratelui ei, finalizat de ea și de tatăl acestora. După aducerea împăcării tuturor din oraș, Caitlin și-a reluat cursul normal al vieții, mergând la școală și făcându-și noi prieteni.

La un moment dat, m-am mutat în acel oraș unde locuiește Caitlin, la școala la care ea învață, sperând s-o întâlnesc, deoarece era eroina mea. Dar asta nu s-a întâmplat deoarece eram în clase diferite și de abia dacă ne salutăm.

Spre sfârșitul anului școlar mi s-a oferit oportunitatea de-a o cunoaște, deoarece clasele noastre mergeau împreună într-o excursie. Destinul a făcut ca ea să se așeze lângă mine în autocar și astfel am început să discutăm fel de fel de lucruri, dându-ne seama că avem multe lucruri în comun, și devenind bune prietene.

Restul poveștii pentru altădată. Și-am încălecat pe-o șar și v-am spus povestea-asa.

Alexia Bîrză, clasa a VII-a B

Au fost odată ca niciodată, într-un ținut îndepărtat, Prâslea cel voinic și cu mine. Ținutul, al cărui rege era tatăl lui Prâslea, era împărțit în două mari zone: zona veselă și luminoasă, și cea tristă și întunecată. Dragonul întunecat făcea ca oamenii din aria lui de 50 km să fie triști, iar cerul întunecat. Eu cu Prâslea mergeam spre dragon înarmați, cu gândul de a-l omorî și a scăpa oamenii de tristețe. Am călătorit 3 zile și 3 nopți până am ajuns la poalele Muntelui Întunecat. Când am ajuns în fața peșterii, am observat că dragonul dormea liniștit. Ne-am apropiat de el, dar când eram aproape să-l omorâm s-a trezit, dându-l la o parte pe Prâslea. Atunci a și murit dragonul, deoarece eu eram în spatele lui și nu m-a văzut.

Oamenii ne-au felicitat și s-a organizat o mare petrecere în tot ținutul. A fost o experiență foarte interesantă.

Bogdan Gheban, clasa a VII-a B

A fost odată ca niciodată o fată pe nume Liesel. Din copilărie, ea era fascinată de cărți. Cu toate că ea avea o viață destul de grea, pasiunea ei pentru cărți parcă creștea în fiecare zi. Amândouă am aflat, de curând, că suntem rude mai îndepărtate și că azi era timpul să ne vedem pentru prima dată. Am pregătit totul pentru ca ea să aibă o zi cu adevărat specială; am hotărât să mergem la bibliotecă...

A ajuns. Am început să vorbim, să ne cunoaștem mai bine, apoi am petrecut puțin timp împreună. Peste câteva ore a sosit momentul în care trebuia să plecăm. Drumul durează câteva minute. Ajungem. Intrăm în bibliotecă. Sala era ca un curcubeu. Peste tot desene, picturi și portrete și... cărți.

- Cât de frumos este locul acesta! exclamă Liesel, fericită.

Alege o carte și începe să o răsfoiască.

Am petrecut câteva ore în sala multicoloră. Am citit tot felul de cărți: literatură, istorie, basme... I-a plăcut extrem de mult. Acum, nu mai eram doar rude, ci eram și cele mai bune prietene...

Și cine credea că o carte te poate transforma în cea mai veselă persoană? Ei bine, Liesel o făcea...

Și am încălecat pe o șa și v-am spus povestea așa.

Iulia Munteanu, clasa a VII-a B

A fost odată ca niciodată un castel magic în care era ținută o prințesă. Castelul era păzit de șapte căpcăuni mari și puternici. Toată lumea încerca să o salveze pe prințesă, dar totul era în zadar.

Într-o zi de vară, eu și prietenul meu Răzvan, stăteam și ne gândeam cum ar fi dacă noi am salva prințesa. Eu eram doar un puști, dar Răzvan călătorea în timp și știa multe, însă tot neputincioși eram. Dar, deodată, lui Răzvan i-a venit o idee. Dacă el poate să călătorească în timpurile altora, ei de ce nu ar putea?! De îndată, Răzvan pune mâna pe caietul său de isotrie, și, în câteva minute, apare în fața mea cu Mihai Viteazul. A mai făcut asta de câteva ori, iar în câteva minute îi aveam în fața noastră pe toți marii voievozi și domni ai României. Cu ajutorul lor am mers și am salvat prințesa, iar aceasta s-a întors la părinții săi, în timp ce eu și Răzvan am păstrat castelul și am trăit o viață lungă și fericită.

Și-am încălecat pe-o șa, și v-am spus povestea așa. Și-am încălecat pe-o căpșună și v-am spus o mare minciună.

Vlad Neghină, clasa a VII-a B

A fost odată ca niciodată un copil pe nume Darius, adică eu. Era vacanță, după-masă, și citeam o carte despre muschetari. Curajoși, îmbrăcați în haine strălucitoare, cu săbiile lungi și tăioase, mi se păreau cei mai frumoși bărbați din lume.

Dintr-odată, lângă mine a apărut D'Artagnan care mi-a cerut să-l ajut să găsească cutărul secret al cardinalului Richelieu. Am sărit și eram gata de aventură. Eram îmbrăcat în costum de muschetar și spada-mi atârna la brâu. Împreună cu D'Artagnan luptam împotriva oamenilor cardinalului, ne alergam, ne ascundeam și iar ne avântam în luptă.

Nici mie nu îmi venea să cred cât de curajos eram. Deodată, chiar în mijlocul aventurii, am auzit o voce care mă chema la masă. Era mama. Și, odată cu vocea ei, totul din jurul meu s-a schimbat: mușchetarii au dispărut. D'Artagnan și toate celelalte personaje s-au ascuns între paginile cărții și eu am plecat somnoros la masă.

Darius Văleanu, clasa a VI-a A

Carina Fleacă, clasa a VIII-a B

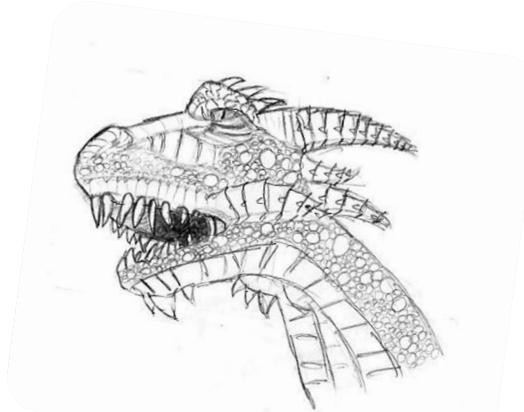
A fost odată ca niciodată o școală pe nume Hogwarts. Aici erau antrenați micii vrăjitori ca să ajungă mari magicieni ai lumii. Eram la ora de *Farmece și vrăji*. Aveam de făcut un proiect și domnul profesor m-a pus în grupă cu celebrul Harry Potter. Trebuia să transformăm o piatră într-un rubin.

Mai pe seară, când soarele auriu apunea după dealul înverzit, eu și Harry am intrat zâmbitori în biblioteca plină de cărți. Ne-am așezat la o masă cu baghetele în mână. Pe masă erau așezate două pietre rotunde. Nici Harry și nici eu nu știam vraja potrivită, așa că am plănuit să căutăm în cărți. Am pornit printre rafturi și am deschis fiecare câte o carte. Erau cărți magice, unele aveau chei pentru a fi deschise, altele țipau când erau deschise, câteva zburau vesele pe deasupra meselor pline de copii. Am găsit multe cărți în care era vorba despre pietre, dar niciuna nu conținea transformarea în rubin. Când ultima rază de soare s-a stins, ne-am așezat dezamăgiți la masă. Înainte să ne strângem lucrurile și să plecăm, o carte veche, cu coperti învelite în piele a ieșit din raftul de lângă noi, a zburat lin și s-a așezat pe masa noastră, deschisă. Acolo era vraja căutată de noi.

În dimineața următoare, ora de *Farmece și vrăji* a fost foarte ușoară. Am rostit cuvintele magice: Multe lacrimi de rechin / Transformă piatra în rubin, și micuța noastră pietricică s-a transformat. Profesorul nostru a fost foarte încântat și am obținut amândoi, eu și prietenul meu Harry, câte un zece.

Și-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea-așa.

Darius Ioan Aron, clasa a VI-a A

Mihai Rațiu, clasa a V-a B

A fost odată ca niciodată, au fost doi năzdrăvani, Goe și cu mine, Bogdan. Așteptam împreună trenul care să ne ducă la București, să vedem mulțimea adunată la șosea și să ne bucurăm de evenimentele din capitală. Am promis că nu o să mai rămânem repetenți, iar Goe cred că are toate șansele să își respecte promisiunea. Eu, dacă rămân repetent, o să pornesc într-o călătorie în jurul lumii. Pentru asta mi-am dresat murgul să zboare ca năluca peste munți și văi, peste ape și ghețari. Goe ar vrea să mă însoțească în această aventură, dar trebuie să pornească în propria călătorie: aceea de a le face pe plac femeilor guralive din familia sa. Știe că dacă promovează examenele este destul să ceară o croazieră și dorința îi va fi îndeplinită.

Mi se pare că aud trenul. Cred că numai nerăbdarea lui Goe a făcut ca trenul să ajungă cu câteva minute mai devreme. Dar ce vād? Este un vehicul care mă transportă mai adânc în lumea poveștilor.

Am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea așa.

Voina Bogdan, clasa a VI-a A

A fost odată ca niciodată un parc mare, plin de trandafiri. Aici mă plimbam zilnic și, într-o zi, am auzit un cântec de harpă. Era un băiețel, însoțit de un câine mare și alb. Am intrat imediat în vorbă cu el și mi-a spus că îl cheamă Remi. Mi-a povestit că își căuta prietenul și că făcuse doar o pauză pentru a se odihni și a cânta. M-am oferit să îl ajut deoarece parcul era foarte mare și, după câteva ore, am găsit un alt băiat dormind pe o bancă. Remi mi-a spus că este Mattia, prietenul său.

L-am trezit și ne-a povestit că era urmărit de un polițist, dar a reușit să-și piardă urma și, obosit de atâta fugă, s-a așezat pe bancă și a adormit. M-am bucurat că i-am putut ajuta să se regăsească și am plecat spre casă bucuros că am făcut un lucru bun.

Am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea așa. Am încălecat pe o căpșună și v-am spus o mare minciună.

Mara Mirișan, clasa a VI-a A

A fost odată ca niciodată un băiat pe nume Sabin. Acestuia îi plăcea să călătorească, era visul lui să navigheze pe o corabie. La vârsta de 19 ani, acesta și-a împlinit visul, s-a îmbarcat pe o corabie care mergea într-o expediție pe o insulă descoperită recent. Dar, din cauza unei probleme, echipajul a fost nevoit să oprească pe altă insulă. Sabin, nerăbdător, seara, pe când echipajul dormea, a stricat și mai mult corabia. Și-a luat câteva provizii, o pușcă și un cuțit. Apoi s-a îmbarcat într-o barcă de salvare și a pornit la drum. Dimineța a ajuns pe insulă. Obosit fiind de pe drum, adormi pe loc, pe nisip. Când se trezi se afla într-o peșteră. Se ridică și într-un colț zări o siluetă.

- Cine ești? E cineva?
- Ce cauți aici?
- Cine ești?
- Sunt Anibalector, zise silueta, apropiindu-se și dezvăluind un monstru. Ce cauți aici?
- Am fost într-o expediție, dar echipajul meu a rămas pe altă insulă. De ce sunt cărți pe jos?
- Deoarece citesc. Ție îți place să citești?
- Da.
- Atunci rămâi cu mine.

Și așa a făcut. Sabin a rămas cu Anibalector, citind.

A fost odată ca niciodată, un mare zeu pe nume Poseidon. El avea un fiu, Percy, un băiat năstrușnic și mereu în căutare de noi experiențe. Datorită firii lui aventuroase, tatălui său i-a venit ideea de a-l trimite la o școală obișnuită. Percy s-a văzut pus în ipostaza unui simplu adolescent și, astfel, a devenit colegul meu de bancă.

Prietenia dintre noi s-a născut pe loc. El, cu puteri magice, eu, cu simțul umorului, am format o echipă pregătită să înfrunte monștrii și dușmanii care îl amenințau pe Percy.

S-a întâmplat ca într-o zi, o furie din Tartar să ia înfățișarea unui profesor cu scopul clar de a-i fura lui Percy sabia fermecată. Această sabie nu era una obișnuită. Ea dădea putere de trei ori mai mare celui care o ținea în mână.

În timpul unei ore de sport, la care prietenul meu nu lipsea niciodată, Furia s-a strecurat în clasă și a căutat în buzunarul secret din ghiozdanul lui Percy. Întâmplarea a făcut ca eu să-mi uit adidașii în clasă și, ducându-mă după ei, să zăresc silueta unui profesor, care s-a transformat brusc într-un liliac cu trei capete și gheare de uliu. Atunci am apăsat repede pe butonul de alarmă. Un zgomot puternic a izbucnit în toată școala și Furia a fost luată prin surprindere.

Text: **Sabin Stimer**, clasa a VI-a A

Imagine: **Filip Sima**, clasa a VI-a A

Toți colegii s-au năpustit pe ușă și Percy, dându-și seama de cele întâmplate, s-a năpustit asupra ei. Speriați, colegii au fugit afară. Lupta s-a dat departe de ochii lor și nu a durat mai mult de zece minute. Învingătorul a fost, fără nicio îndoială, colegul meu de bancă.

Și-am încălecat pe-o șa și-am distrus Furia.

Și-am încălecat pe o alună și v-am spus o mare și gogonată minciună.

Imagine și text:

David Geamănu, clasa a VI-a A

Natura statică

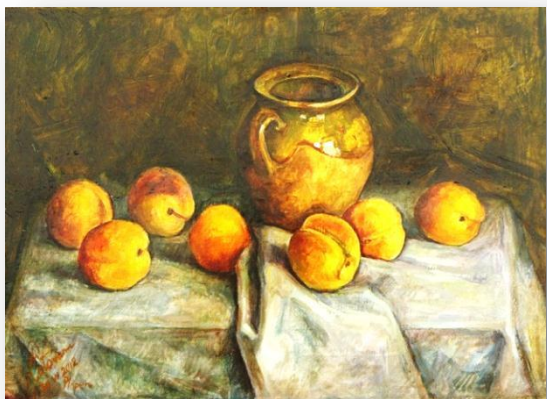
Fiecare tablou are o poveste, înfățișează un subiect din natură sau exprimă un sentiment pe care pictorul dorește să-l immortalizeze pe pânză.

Natura statică sau natura moartă, gen artistic preferat încă din secolul al XVII-lea de către marii artiști, transformă lucruri obișnuite sau chiar neînsemnate și neobservate în subiecte pline de expresie, de sensibilitate și de măiestrie cromatică.

Natura statică este un gen de reprezentare grafică sau picturală a unui grup de obiecte neînsuflețite, flori, fructe sau legume, sticle, amfore, pahare, farfurii, piese la care sunt asortate uneori cărți, ziare, elemente textile asortate cromatic.

La început, obiectele s-au introdus cu discreție în operele cu caracter istoric, religios sau mitologic, dând sensuri metaforice lucrurilor, devenind mai târziu un gen de sine stătător ce a oscilat între a fi un exercitiu de stil și/sau o lecție filosofică.

Dintre artiștii care au revoluționat lumea artelor la sfârșitul secolului al XIX – lea, doresc să-l amintesc pe **Paul Cezanne**, care a acordat o mare importanță acestui gen plastic.

Natura statică cu mere și portocale

Deoarece prin studiul și reprezentarea unei naturi statice se pot observa cu mare ușurință aptitudinile și potențialul unui viitor artist plastic (abordarea spațialității, a volumelor, a umbrelor și a luminii, sensibilitatea cromatică), acest gen a devenit probă eliminatorie în examinarea candidaților liceelor și universităților de artă. Celor interesați de acest domeniu, le urăm Mult Succes !

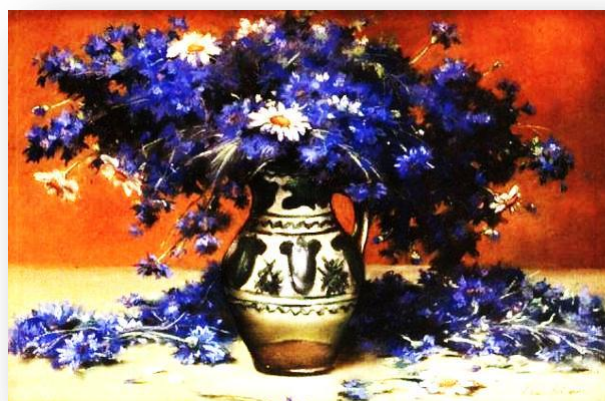
„Natura este sufletul artei” William Hazlitt

**Pieter Claesz (pictor olandez)
Seria „Vanitas”**

Printre pictorii români remarcabili, care au pictat naturi moarte cu flori, de o sensibilitate și o frumusețe coplesitoare, se află **Ștefan Luchian**.

Albastrele

Pentru mai multe informații accesați:
[https://ro.wikipedia.org/wiki/Natur%C4%83_static%](https://ro.wikipedia.org/wiki/Natur%C4%83_static%20)
<https://www.google.ro/search?q=natura+statica>

Naturi statice realizate de elevi

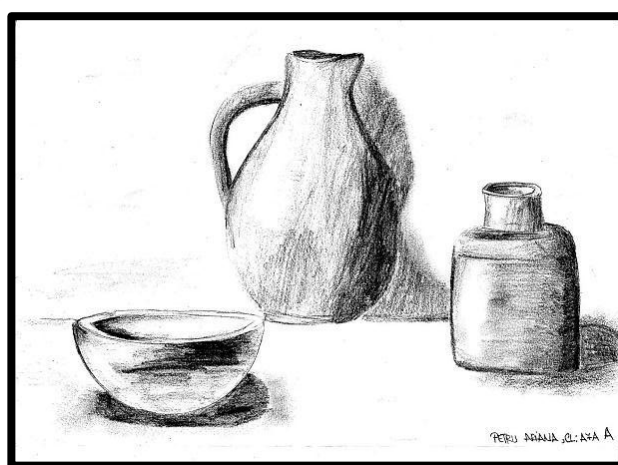
Raul Prode, clasa a VII-a A

Bianca Marin, clasa a VII-a A

Alexandra Moro, clasa a VII-a B

Ariana Petru, clasa a VII-a A

Andreea Ardelean, clasa a VI-a B

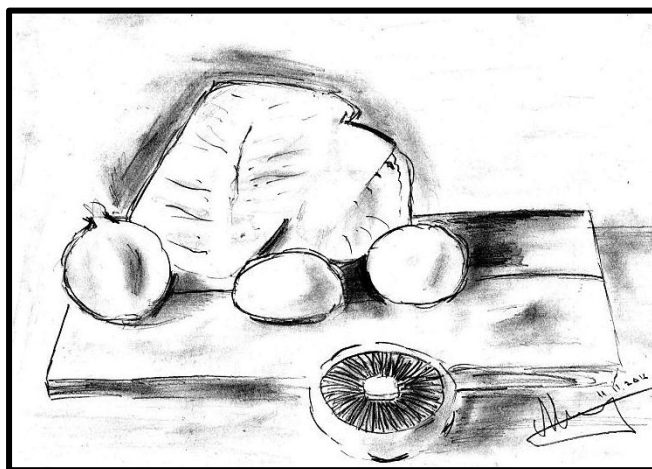
Karina Hunyadi, clasa a VI-a B

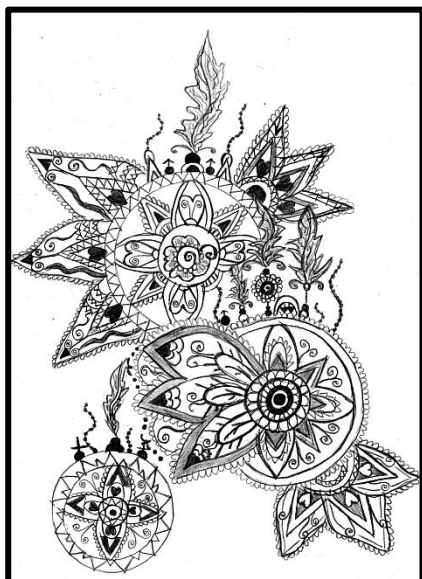
Creații plastice

Flavia Barbu, clasa a VIII-a A

Andrei Mureșan, clasa a VII-a B

Iulia Muntean, clasa a VII-a B

Lucian Sălăgeanu, clasa a V-a B

Alexia Bârză, clasa a VII-a B

Ioana Matei, clasa a VIII-a B

Ioana Matei, clasa a VIII-a B

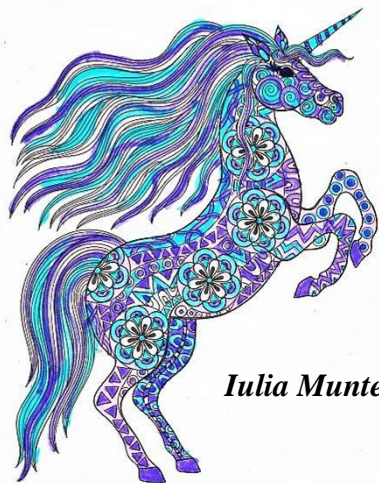
Anita Matis, clasa a VIII-a B

Maria Chițoiu, clasa a VI-a B

Ioana Matei, clasa a VIII-a B

Iulia Muntean, clasa a VII-a B

Ioana Matei, clasa a VIII-a B

Elevii claselor a V-a B și a VII-a B din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu au participat în perioada septembrie 2015 – februarie 2016 la **proiectul eTwinning Our peace song** - „Cântecul nostru pentru pace”, alăturându-se altor aproximativ 150 de elevi din 4 țări europene: Germania, Portugalia, Spania și Polonia.

Am colaborat pentru a crea o melodie despre pace (cu versuri în limba engleză), pe care am înregistrat-o audio și video. De asemenea, am realizat și o broșură cu desene și versuri în limbile materne ale partenerilor.

Prin intermediul acestui proiect am reflectat asupra rolului păcii și am convenit cum ar trebui să arate/sune o melodie despre pace în zilele noastre. Am creat versuri în limba engleză, pe care apoi le-am tradus în limbile naționale, încercând să le facem să rimeze și păstrând cât mai mult din versiunea originală. Am creat logo-ul proiectului și broșura DVD-ului prin concurs.

Proiectul a fost recompensat în aprilie 2016 cu Premiul I la a 63-a ediție a Concursului European Europäischer Wettbewerb organizat de Ministerul Educației din Germania. Din 1953, elevii din Germania au șansa de a explora cultura europeană, valorile Europei și istoria europeană într-un mod creativ, prin proiecte educaționale. Din 2012, eTwinning a sprijinit Concursul european, deschizându-l astfel către alte țări. Echipe din până la cinci țări pot acum lucra împreună și pot colabora pentru a intra în concurs. Există doar o singură cerință: e nevoie de un partener german, care completează formularul de candidatură în luna martie.

Un cântec pentru pace – proiect eTwinning

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Proiectul a fost apreciat firește și în România, elevilor și profesorilor români participanți fiindu-le acordat Certificatul Național de Calitate eTwinning, în 21 octombrie 2016. Cu ocazia Săptămânii Educației Globale 14-18 noiembrie 2016, elevii câștigători au fost felicitați în data de 18 noiembrie, într-un cadru festiv, la Centrul de Documentare și Informare al colegiului nostru. Ei ne-au delectat cu cântecul câștigător, înconjuțați de desene despre pace realizate, în această săptămână aparte, de elevi din colegiul nostru, dar și de invitați din Colegiul Național Samuel von Brukenthal Sibiu și din alte 5 școli europene, parteneri în proiect:

- ◆ Gymnasium Georgianum din Hildburghausen, Germania;
- ◆ IES Medina Azahara din Córdoba, Spania;
- ◆ Zespół Szkół Ogólnokształcących STO din Varșovia, Polonia;
- ◆ Escola Secundária Gama Barros din Sintra, Portugalia;
- ◆ Escola Básica de Vale Mourão din Lisabona, Portugalia.

La nivel internațional, proiectul nostru a primit Certificatul european de calitate în 22 noiembrie 2016 și este în competiție pentru un Premiu eTwinning 2017, unde sperăm să avem succes!

Felicitări! Împreună pentru pace!

Vă reamintim strofele cântecului nostru în versiunea română:

*Când fără speranță totul apare,
Când pacea e spre devorare,
- Pacea-i spre devorare -*

*De unul singur totul se uită
Când mărire din lacrimi se umflă,
Singuri în ploaie ne topim,
Generoși cu toții să fim!*

*Cartea vieții s-o citești,
Pacea din ea s-o găsești!
Distruge pagini cu război,
Șterge al vieții noroi!*

Video-clipul realizat de noi poate fi vizionat pe Internet la adresa:

- <https://www.youtube.com/watch?v=KEYFIIiA5d8>.

Colegii interesați de acest proiect pot găsi mai multe informații la adresa:

- <https://www.kmkpad.org/ew2016.html>

Și acum, să vă spunem câteva cuvinte despre Săptămâna Educației Globale.

Legăturile dintre statele lumii sunt tot mai numeroase. Sunt încheiate relații economice și politice între țări diferite. Oamenii călătoresc pe toate continentele lumii. Problemele care apar pe un continent, de exemplu un taifun în Asia, se reflectă în celelalte zone ale pământului. Ne confruntăm cu toții cu probleme de genul încălzire globală, creșterea populației, lipsa de apă sau pericolul nuclear. Astfel a apărut necesitatea cooperării internaționale.

O soluție pentru rezolvarea acestor probleme este și educația oamenilor. Pentru aceasta, fiecare țară trebuie să aloce o sumă pentru susținerea învățământului.

În fiecare an, elevi și profesori din întreaga lume aniversează Săptămâna Educației Globale. Sunt organizate cu această ocazie diverse activități și proiecte, simpozioane și concursuri care urmăresc să aducă în atenția tuturor importanța accesului la educație a tuturor copiilor. La nivel mondial, campaniile dedicate educației sunt inițiate și susținute de organizații precum: ONU, UNESCO, OSCE, Consiliul European.

În fiecare an este aleasă o tematică. De exemplu „Egalitatea trebuie să fie reală” în anul 2015 sau „Finanțați viitorul! Dreptul la educație pentru toți” în anul 2016.

Idea generală este că fiecare copil, indiferent de țara, regiunea sau zona geografică în care trăiește, indiferent de situația economică sau politică din țara lui, are dreptul la educație. Fiecare copil trebuie să știe să respecte diversitatea, să poată comunica cu persoane din alte țări, să înțeleagă problemele care apar în lume și să poată deveni un adult care să facă lumea mai bună.

Surse de informare:

- <https://educatiafnonf.wordpress.com>
- <https://www.google.ro/search?q=unesco+educatia+globala>

Articol realizat de:

Șoima Ruxandra și Șoaită Sînziana, clasa a VI-a B

Proiect eTwinning - „School museums speak louder than words”

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Motto: Give me a museum and I'll fill it.
(Pablo Picasso)

Educația în și prin muzee poate completa cu succes cunoștințele obținute la școală și poate conduce la dezvoltarea unor abilități dintre cele mai diverse, de la cele artistice (pictură, modelarea lutului etc.) la cele mentale (capacitate de sinteză, de analiză, cunoașterea și înțelegerea unor teorii și tematici științifice etc.).

Pornind de la aceste idei, parteneri din 6 țări europene și pan-europene – Ucraina, Lituania, Turcia, Georgia, Bulgaria și România – au decis realizarea pe parcursul anului școlar 2016-2017 a unui proiect educațional eTwinning, cu scopul explicit de a contribui la dezvoltarea sau crearea muzeelor școlilor lor.

Una dintre cele mai interesante activități pentru toți elevii implicați în proiect, cu vârste cuprinse între 12 și 16 ani, a fost vizita la un muzeu național din zonă, urmată de vizitarea virtuală a Muzeului de Istorie Naturală din Londra, Marea Britanie. Noi în Sibiu am ales Muzeul de Științe Naturale și elevii din clasele a V-a B, a VI-a A, a VI-a B și a VII-a A participanți la acest proiect au vizitat muzeul în 24 noiembrie 2016.

Spicuum din impresiile lor:

„Ornithoptea priamus urvillianus este un fluture mare și are aripile colorate în albastru și negru. Mergând la muzeu am aflat foarte multe informații despre diferite animale și acest fluture mi-a plăcut cel mai mult.”

Cristina Ștefănuță, clasa a VI-a A

„Este un muzeu interesant, unde poți afla lucruri noi. În ciuda mărimii lui, înăuntru sunt expuse numeroase specii de animale – păsări, insecte și multe altele. Muzeul mai dispune de o curte exterioară unde sunt expuse replici ale speciilor de dinozauri care au trăit acum multe milioane de ani.”

Sebastian Gritu, clasa a VI-a B

Vizita virtuală la muzeul din Londra a avut loc în mai multe sesiuni, fiecare elev alegându-și momentul cel mai potrivit pentru o astfel de experiență, căci virtutea virtualului constă în aceea că muzeul poate veni înspre noi, nefiind nevoie de o deplasare fizică, putând realiza vizite virtuale la orice oră și de oriunde am fi. Elevii clasei a IX-a B au participat și ei la acest periplu, iar parte din gândurile și emoțiile lor au fost așternute pe hârtie:

„Impresia mea despre muzeul virtual pe care l-am vizitat este că prezentarea a fost captivantă, iar partea audio a fost bine realizată. Faptele prezentate mi-au părut a fi fascinante. Mi-a plăcut și că am putut auzi pronunția original engleză, deși unele cuvinte nu le-am înțeles din cauza accentului.”

Cassiana Anghel, clasa a IX-a B

„Mi-a plăcut foarte mult modul de prezentare: cel virtual.”

Bianca Simuleac, clasa a VI-a A

„Consider că experiența eTwinning este una impresionantă deoarece am putut vizualiza și auzi lucruri fenomenale despre un muzeu de științe naturale. [...] Putem învăța foarte multe lucruri în plus față de cele pe care le studiem la școală.”

Ioan Dragomir, clasa a IX-a B

Educația muzeală deschide muzeul către elevi ajutându-i să cucerească lumi valorice noi. O educație realizată în acest perimetru îi ajută să dezvolte sentimente pozitive despre obiecte și lumea înconjurătoare. Muzeele sunt un loc de cunoaștere și de exersare a unor competențe, dar și de descoperire a eu-lui - prin punerea în valoare a unor dispoziții sau interese individuale pe care școala nu le vizează.

Proiectul nostru eTwinning va îmbina mai departe vizitele la muzee, asistența pedagogică pentru vizitatorii-elevi, strategii de învățare cum ar fi observarea, pregătirea vizitelor și valorificarea ulterioară a experiențelor aplicând cunoștințele la muzeele școlilor noastre.

prof. Daniela Bunea

Cum putem îmbina cunoștințele dobândite la matematică, fizică sau chimie cu cele de limba română? Vă prezentăm, mai jos, un proiect realizat de colegii voștri de liceu. Nu uitați: Fiecare materie este importantă!

Orele de limba și literatura română sunt mai atractive și pentru elevii care nu au talent pentru domeniul umanist dacă apelăm la metode complementare de predare-învățare precum „Metoda inteligențelor multiple”. Să luăm, spre exemplificare, „Povestea lui Harap-Alb”, de Ion Creangă. Profesorul predă conținutul basmului cult, iar, la sfârșit, în loc de feedback, aplică „Metoda inteligențelor multiple” care presupune împărțirea elevilor pe grupe de lucru, în funcție de aptitudinile fiecăruia. Elevii își aleg singuri grupa în care vor lucra: inteligența lingvistică, inteligența muzicală, inteligența logico-matematică, inteligența spațială, inteligența corporal-kinestezică și cea interpersonală. Pentru fiecare tip de inteligență, există anumite cerințe pe care elevii trebuie să le rezolve.

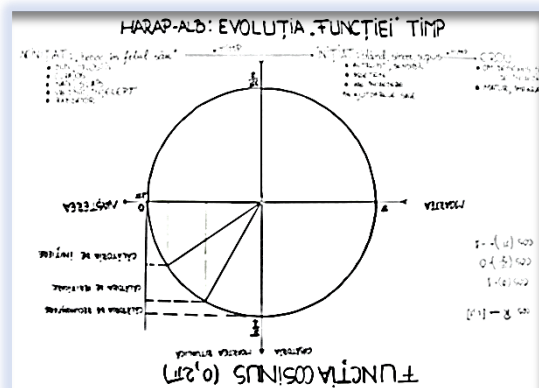
Exemplificare:

Inteligența logico-matematică:
realizați un poster în care să ilustrați, sub forma unei scheme logice, drumul inițiat al lui Harap-Alb, parcurs de personaj, de la statutul de „boboc” până la cel de om matur capabil să-și întemeieze o familie. Luați în calcul și relația sa cu alte personaje din basm. Puteți folosi simboluri matematice, diferite figuri geometrice, formule matematice, de la fizică sau de la chimie, grafice etc. Elevii își vor prezenta materialele lucrate în fața clasei, apoi se vor comenta împreună cu întreaga clasă.

Prof. Iuliana Burtan

Mesaj către viitorii liceeni...

Coordonator: prof. Iuliana Burtan

Prin proiectul pe care l-am realizat am ilustrat: *evoluția protagonistului* (cu ajutorul cercului trigonometric) și *trecerea timpului*.

Timpul și-a lăsat amprenta asupra evoluției personajului. Acesta dezvoltă pe parcursul probelor calități care îl vor investi ca împărat. Astfel, trecerea timpului îl caracterizează pe Harap Alb ca: neinițiat, inițiat și erou.

NEINIȚIAT

„boboc în felul său”, bun, milostiv, curajos, naiv, slab, vrednic, înțelept, răbdător.

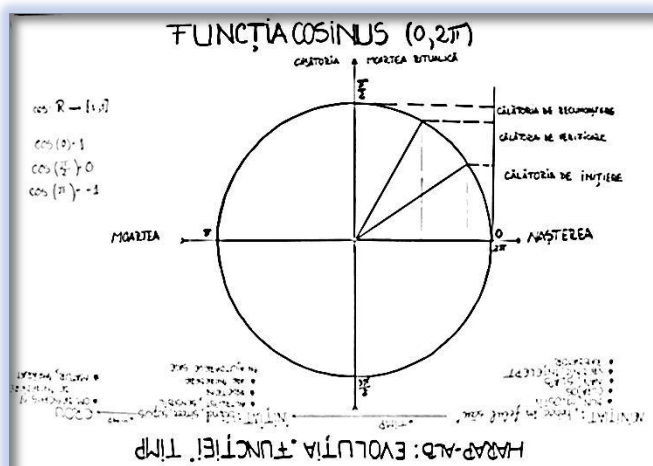
+ TIMP

INIȚIAT blând, sincer, supus; altruist, sensibil.

+ TIMP

EROU persoană deschisă și de încredere; matur, împărat.

Cosinus

Funcția cosinus este reprezentarea valorilor numerice corespunzătoare pe un cerc care evoluează în sens antiorar. Legătura dintre funcția cosinus și evoluția personajului constă în faptul că, în tradiția populară cercul este simbolul vieții. Am observat că diferite valori ale cosinusului reflectă momente cheie în maturizarea lui Harap-Alb.

În punctul O, cosinusul are valoarea 1, fiind cifra începuturilor, acest punct reprezintă momentul nașterii mezinului. Înainte de a ajunge la momentul de maxim al vieții sale (căsătoria). Harap-Alb va trece printr-o moarte ritualică, simbolizând depășirea statutului de slugă (valoarea numerică a cosinusului în acest moment este 0).

Călătoria de verificare Proba vredniciei și a înțelepciunii ~ „Grădina cu sălăți” a ursului ~

„Grădina cu sălăți” a ursului este un pătrat de lungime $l=9$ Km. După ce Harap-Alb fură sălățile, trezind astfel ursul, el o ia la fugă pe diagonala curții. Ursul începe să-l urmărească cu viteza $v_1=65$ Km/h abia când mezinul craiului parcursese prima treime din distanță. Aflați viteza minimă v_2 a lui Harap-Alb dacă Ursul ajunge deodată cu acesta la poarta grădinii.

SALĂTĂ, salate și sălăți, s. f. (Adesea determinat prin «verde») Plantă erbacee din familia compozeeilor, cu frunze mari, rotunde, cultivată ca plantă culinară (Lactuca sativa)

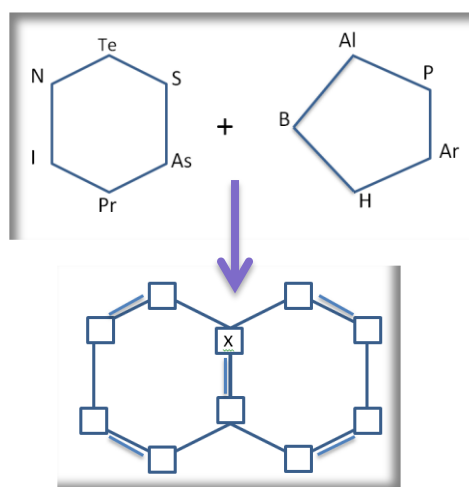
<https://dexonline.ro/lexem/salat%C4%83/50037>

Călătoria de verificare Proba curajului și a răbdării ~ Cerbul cu nestemate ~

Harap-Alb făcuse exact cum îi spusese Sfânta Dumnică: să se ducă, să sape o groapă, să-i taie capul cerbului și să se ascundă în groapă până va muri cerbul. Ținând cont că tot sângele cerbului se va scurge în groapa pregătită de Harap-Alb, de dimensiuni $L=1$; $h=2l$; până la un nivel h_1 ce reprezintă 88% din înălțimea lui Harap-Alb: $h_{HA}=1,80$ m. Știind că volumul total al sângelui unui cerb reprezintă 8% din masa acestuia, aflați masa cerbului încrestat cu nestemate.

Călătoria de înapoiere Proba chimiei ca iubire ~ Fata Împăratului Roș ~

Din reacția a două substanțe chimice cunoscute, rezultă o substanță organică, cu un element necunoscut, ce conține următoarele elemente chimice: As, Al, P, B, Ar, I, Te, Pr, S, N, H, x. Aflați elementul necunoscut și reprezentarea finală a substanței (cu legături chimice) dacă din combinarea primelor două substanțe chimice rezultă o substanță cu structura dată în reacție:

Proiect realizat de:

Cioban Alexia, Drăgan Raquel, Eparu Mădălina, Prodan Maria, Văcărescu Cristina, clasa a X-a F

Cititorii recomandă

Rick Riordan

- Percy Jackson și Olimprienii

Biografie:

Rick Riordan (Richard Russell) este un scriitor american, cunoscut, în special, ca autor de literatură pentru copii și adolescenți. Și-a început cariera ca profesor de limba engleză și de istorie în orașele San Francisco și Texas. În anul 2002 a primit premiul de *Cel mai bun profesor* din școala Saint Mary din San Francisco.

Este autorul unor serii de cărți de ficțiune: *Percy Jackson and the Olympians*, *Kane Chronicles* și *The Heroes of Olympus*.

În această revistă, vă voi prezenta seria *Percy Jackson and the Olympians*, care este compusă din următoarele volume: *Percy Jackson și Olimprienii*, *Hoțul Fulgerului*, *Marea Monștrilor*, *Blestemul Titanului*, *Bătălia din labirint* și *Ultimul Olimpian*. Pentru activitatea sa în domeniul literar a primit mai multe premii precum: Mark Twain Award, Rebecca Caudill Award, School Library Journal's Best Book ș.a.

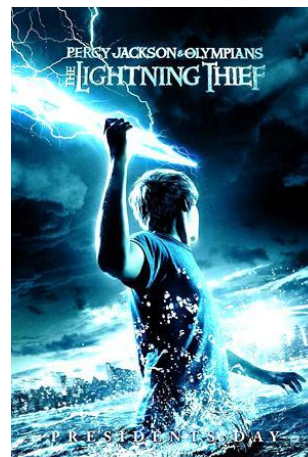

Ecranizări:

În perioada 2010-2013 au fost realizate filme după primele două volume. Primul volum, *Hoțul Fulgerului*, a fost ecranizat în anul 2010. Printre actorii principali se numără:

- Logan Lerman – în rolul lui Percy Jackson
- Alexandra Daddario – în rolul lui Annabeth Chase
- Brandon T. Jackson – în rolul lui Grover Underwood
- Jake Abel – în rolul lui Luke Castellan
- Pierce Brosnan – în rolul domnului Brunner

În al doilea film, actrița Leven Rambin joacă rolul Clarissei.

Volumul 1 → „Hoțul Fulgerului”

Un băiat din New York, numit Percy Jackson, descoperă că este fiul lui Poseidon și că este alesul unei profeții. Mama lui este răpită de un minotaur și dusă în Infern. Hades îi cere lui Percy, în schimbul mamei lui, Coiful Umbrelor și Fulgerul lui Zeus, care, după părerea zeilor, a fost furat de Percy. Dacă Percy nu aducea Fulgerul lui Zeus în Olimp urma să se pornescă un război. Rick Riordan ne prezintă în acest volum foarte multe aventuri uimitoare în timpul cărora Percy și prietenii lui se luptă cu creaturi mitologice și ajung în Infern, apoi în Olimp.

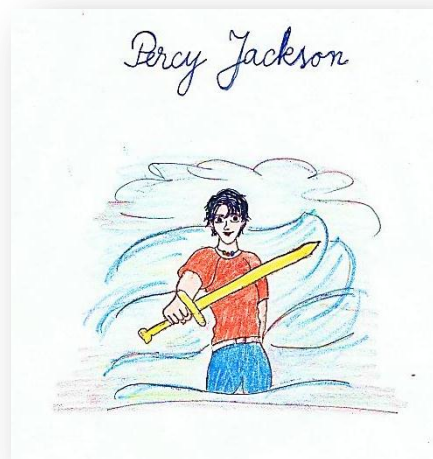
Volumul 2 → „Marea Monștrilor”

Luke Castellan, personajul negativ, otrăvește Pomul Thaliei care păzea Tabăra Semizeilor de toți monștrii. Percy Jackson, împreună cu fratele lui vitreg, Tyson, și prietena acestuia, Annabeth, pleacă în căutarea Lânii de Aur care putea vindeca Pomul Thaliei. Ei trebuie să navigheze prin Marea Monștrilor plină de pericole. Acest volum este în mod special caracterizat prin suspans.

Volumul 3 → „Blestemul Titanului”

Doi semizei noi sunt în pericol, așa că Percy, Grover, Annabeth și Thalia merg să-i salveze. În ajutorul lor sare zeița Artemis și vânătoarele acesteia. După găsirea noilor semizei, zeița pleacă în căutarea unui monstru străvechi, dar este luată prizonieră. Semizeii și secunda lui Artemis, Zoei, pornesc în căutarea zeiței, trecând printr-o mulțime de pericole.

Volumul 4 → „Bătălia din Labirint”

Armata de monștrii a lui Luke se îndreaptă spre Tabăra semizeilor. Percy, Grover, Annabeth și un personaj nou, Rachel, pornesc la drum cu speranța de a-l opri pe Luke să intre în tabăra lor. Ei se întâlnesc cu un arhitect antic, Dedal, și îl găsesc pe Nico di Angelo, care a fugit din tabăra semizeilor după ce a aflat că sora sa e moartă. În final, regele titanilor, Cronos, pornește un război de proporții imense.

Volumul 5 → „Ultimul Olimpian”

Războiul a început, iar semizeii trebuie să se confrunte cu o armată de monștri și să apere Olimpul. Zeii sunt nevoiți să-l nimicească pe monstrul Tifon. Titanii atacă primii și fac multe pagube în tabăra semizeilor. Ei sunt la un pas de victorie, dar Cronos este înfrânt de Luke, semizeul trădător. În tot Olimpul este bucurie mare, deoarece titanii au fost înfrânți.

Webografie:

1. <https://www.books-express.ro/blog/autorul-saptamanii-rick-riordan>
2. <http://www.zfilme-online.org/percy-jackson-the-olympians-the-lightning-thief-2010.html>

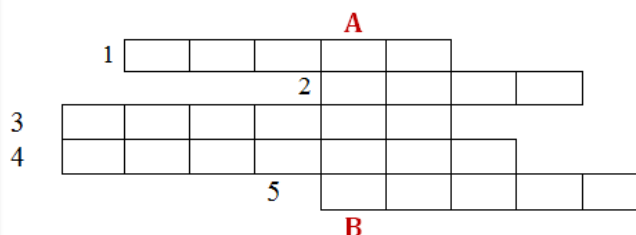
Descoperă magia cărților!

Descoperă magia cărților!

Grafică:

Alexandru Gorcea, clasa a VI-a A

Rezolvați corect rebusul pe verticala AB. Veți descoperi cum se numește casa lui Zeus.

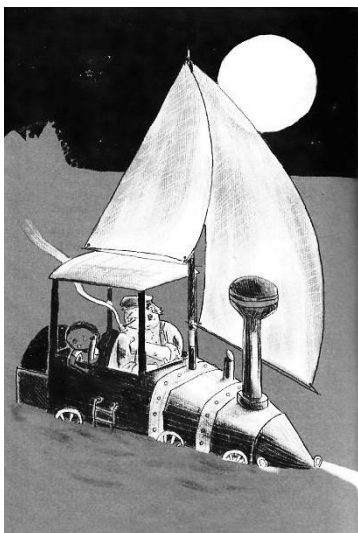

1. Fratele vitreg al lui Percy se numește...
2. Care semizeu i-a trădat pe zei?
3. Cum se numește fata care a fost readusă la viață?
4. Zeița vânătorii se numește...
5. Alesul profeției și personajul principal al romanelor...

Dacă citiți cărțile puteți afla...

- Cum să călăriți un Pegas?
- Cum să dresați un câine cu două capete?
- Ce trebuie să faci ca să derutezi un ciclop?
- Cum să faci un satir să-ți cânte melodia preferată?
- Unde trăiau titanii?
- Unde este actualul muntele Olimp?
- Cum să înfrunți o armată de monștri?
- Ce trebuie să faci ca să-i calci pe urme lui Hercule?

Prezentare de carte realizată de:
Tudor Sugeac, clasa a V-a A

Michael Ende

„Jim Năsturel și Lukas, mecanicul de locomotivă”

Despre carte

Jim Năsturel ajunge pe minuscula insulă Lummerland – cu o populație de doar patru locuitori – prin intermediul unui pachet misterios. Însă, din cauza „aglomerației” din mica lor țară, mecanicul Lukas se vede nevoit să-l ia pe Jim și, la cârma fantasticei sale locomotive - Emma, să pornească într-o călătorie prin ținuturi bizare, unde întâlnesc personaje memorabile: Uriașul Părelnic, Dragonul-pe-Jumătate sau Bonzii de la castelul din Mandala, care se aruncă pe burtă ori de câte ori își salută suveranul.

Ca în toate poveștile, există și o prințesă care trebuie salvată: micuța Li Si, fiica deșteaptă foc a Împăratului Mandalei.

Astfel își construiește povestea magicianul Michael Ende: suspans, întâmplări inedite și personaje fabuloase, o poveste frumoasă scrisă pentru voi.

Jim Năsturel și prietenul său, Lukas, pleacă în călătorie cu Emma, o locomotivă care poate să meargă pe apă.

Despre autor

Scriitorul german, Michael Ende a scris mai multe cărți pentru copii precum: „Punci cu porunci”, „Momo”, „Poveste fără sfârșit”, „Jim Năsturel” etc. Dar a avut și alte meserii: actor și critic de film.

Cărțile sale conțin imagini cu personajele și cu întâmplările descrise. A colaborat și cu tatăl său, Edgar, care a realizat desenele incluse în cartea de povești Oglinda în oglindă. Un labirint

„Jim Năsturel și Lukas, mecanicul de locomotivă” este primul roman care a fost tipărit în Germania și, după doi ani, continuarea acestuia - „Jim Năsturel și cei 13 sălbatici”.

Au fost realizate și filme după două dintre cărțile autorului: „Povestea fără sfârșit” și „Momo”.

Michael Ende a locuit în două țări: în Italia și în Germania, și a fost căsătorit cu Mariko Sato, traducătoarea japoneză a cărților sale.

Premii obținute de Michael Ende pentru volumul „Jim Năsturel și Lukas, mecanicul de locomotivă”:

- ◆ Premiul Germaniei pentru literatură pentru tineret și Premiul Hans Christian Andersen, în anul 1961;
- ◆ Lista de onoare IBBY pentru traducerea în limba italiană, 1988.

Dacă citiți cartea puteți afla...

- Ce este Cununa Lumii?
- Unde se află Valea Amurgului?
- Cum poate fi reparat un... vulcan ?
- Cum sunt elevii de la școala Kummerland ?
- Cum poți prinde o insulă rătăcitoare ?
- Un dragon... poate să fie profesor ?

Doamna Mahlzahn

Webografie:

1. https://en.wikipedia.org/wiki/Michael_End
2. <http://www.editura-art.ro/info/autor/ende-michael>
3. <https://www.cartepedia.ro/carte/carti-pentru-copi>

Prezentare realizată de:
Ramona Banciu, clasa a VI-a B

Rui Zink

„Cititorul din peșteră”

Eroul nostru este un copil de cincisprezece ani ai cărui părinți au divorțat. Deoarece nu era suficient de mult supravegheat, a început să fure. Într-o zi, fugind de Garda Regală, s-a trezit suspendat în gol, deasupra apei și a căzut pe puntea unei corăbii de marinari. Aceștia încărcău nava cu lăzi pline de cărți și cu otravă. Intenția lor era de a pleca pe mare pentru a-l captura pe Anibalector, un monstru uriaș căruia îi plăcea să citească.

La scurt timp după ieșirea navei din port, dintr-o dată, o furtună teribilă s-a iscat de nicăieri, iar băiatul a fost luat de valurile tulburate ale mării și a fost dus în fața unei peșteri care era plină de cărți și oase umane. Aici l-a întâlnit pe Anibalector și a fost nevoit să citească pentru a-și păstra viața. În fiecare zi băiatul trebuia să citească o carte, iar pe seară trebuia să o comenteze împreună cu Anibalector.

După mult timp, marinarii s-au întors să-l salveze pe copil. Planul a funcționat. L-au capturat pe monstru și s-au întors acasă. Acolo, oficialii orașului, l-au închis pe Anibalector într-o groapă imensă.

Băiatul, știind că noul său prieten va suferi, a riscat totul și l-a eliberat. Avea posibilitatea de a se întoarce în peșteră împreună cu acesta, dar a refuzat și a fost pedepsit prin a deveni cititor pe viață.

Despre autor

- ◆ Rui Zink este profesor la Universitatea din Lisabona și este un cunoscut autor de romane, piese de teatru și cărți pentru copii.
- ◆ În 28 martie, scriitorul portughez va intra în legătură directă cu copiii înscriși la Clubul de lectură Fanbook de la Librăria Humanias din Cișmigiu, București pentru a discuta despre romanul *Cititorul din peșteră*.

Adrese la care puteți găsi mai multe date despre autor:

1. https://ro.wikipedia.org/wiki/Rui_Zink
2. <http://adevarul.ro/cultura/arte/rui-zink-scriitor-astazi>
3. <http://www.evz.ro/scriitorul-rui-zink-interviu-in-premiera-cu-copiii-inscrisi-in-clubul-de-lectura-fanbook.html>

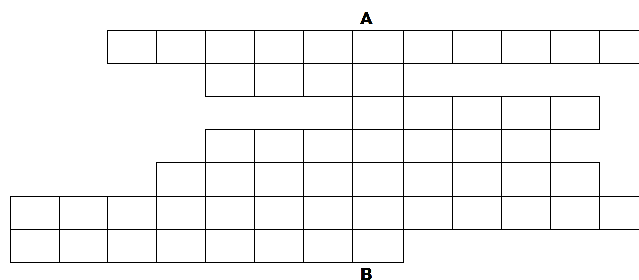

Imagine realizată de:

Ana Dicu, clasa a VI-a A

Rezolvați corect rebusul de mai jos. Pe verticala AB, veți descoperi cum îl puteți cunoaște pe Anibalector.

1. Copilul s-a întâlnit în peșteră cu...
2. Ce a găsit băiatul în peșteră?
3. Cu ce era încărcată nava marinarilor?
4. Care era pasiunea lui Anibalector?
5. Care era sarcina băiatului pe durata șederii lui în peșteră?
6. Ce vârstă avea băiatul când a plecat în expediție?
7. Cum a fost pedepsit băiatul pentru că a refuzat să plece cu Anibalector?

Articol realizat de:

Andreea Ardelean, clasa a VI-a B

În toamna aceasta, elevii din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” au vizitat, din nou, biblioteca universității sibiene. De această dată, cu ocazia *Noapții cercetătorilor*, o activitate de amploare, în cadrul căreia oricine a avut curiozitate și puțin timp a putut să vadă o parte dintre activitățile desfășurate de studenții și profesorii din mediul academic.

Colaborarea noastră cu biblioteca ULBS este deja tradiție. În ultimii ani școlari elevii noștri au participat la atelierele din cadrul Nocturnei Bibliotecilor, dar și la proiecte culturale. Proiectul *Basmul în colecțiile CDI* a fost realizat în cadrul activității dedicate vieții și operei Fraților Grimm. Atunci am pătruns în lumea basmului prin intermediul unei expoziții organizate de Biblioteca Universității și de Primăria Sibiu, în colaborare cu Asociația de Prietenie Sibiu-Marburg și cu Fundația Frații Grimm din Kassel.

Lectura în imagini este un alt proiect comun, inițiat anul trecut școlar și realizat în colaborare cu școli generale și licee din județul Sibiu. El se desfășoară sub egida Inspectoratului Școlar Județean Sibiu și al Asociației Bibliotecarilor din România, filiala Sibiu. Scopul acestui proiect este: familiarizarea elevilor cu spațiul bibliotecii și cu ceea ce oferă aceasta: evenimente, publicații de actualitate, expoziții tematice, activități de promovare a lecturii; formarea capacității și a obișnuinței de a fi utilizator al bibliotecii/CDI.

Proiectul este gândit pentru o perioadă de patru ani școlari și acoperă următoarele domenii:

- an școlar 2015 – 2016 – promovare carte și bibliotecă
- an școlar 2016 – 2017 – promovare literatură franceză/engleză
- an școlar 2017 – 2018 – promovare literatură germană/română
- an școlar 2018 – 2019 – promovare enciclopedii/dicționare cu tematica la alegere – biologie, istorie, fizică, protecția mediului etc.

Lectura în imagini

Bibliotecar: Marinela Rusu

Produsele de lectură inspirate de cărțile noastre preferate (semne de carte, carte pop-up, desene și produse de artă plastică) au fost expuse în spațiile oferite de biblioteca universității. Pentru noi, *Noaptea cercetătorilor* a fost și un bun prilej de a comunica, de a schimba impresii cu colegii din celelalte școli implicate în proiect.

Ce este cartea pop-up...

Cartea Pop-up este o creație interesantă, pe care am descoperit-o cu ocazia proiectului *Lectura în imagini*.

Este o ilustrație clară a unei lecturi, care ne aduce la cunoștință personajele principale și subiectul cărții, poeziei sau ghicitorii. Eu mi-am ales poezia „Lasă-mi, toamnă...” de Ana Blandiana.

A fost o experiență frumoasă și am realizat prima mea carte pop-up!

Puia Elena Teodora, clasa a V-a B

Cum realizezi o carte pop-up...

Salutare! Mă numesc Beatrice și de curând am descoperit cum se face cartea Pop-up. Când am văzut cum arată m-am gândit că va fi foarte greu de făcut, dar când am primit explicațiile nu am crezut că ceva atât de frumos poate fi făcut atât de simplu.

Pentru a confecționa această carte ai nevoie de:

- carton colorat A4;
- o poveste la alegere;
- personajele poveștii;
- lipici, foarfecă;
- culori.

Întâi trebuie să colorezi și să decupezi personajele, apoi vei împărți cartonul în două, iar la mijloc îi vei face patru tăieturi astfel încât să-ți iasă două dreptunghiuri. Personajele le lipești pe dreptunghiuri, adaugi diverse elemente decorative cu ajutorul cărora redai imaginea inspirată de carte. La final, scrii autorul și titlul, precum și morala fabei sau un fragment din povestea sau poezia aleasă.

Spor la lucru!

Kadar Beatrice, clasa a V-a B

...După ce ați pregătit toate materialele necesare, vă lăsați imaginația să zboare. Adică vă imaginați cum ați vrea să arate cartea voastră pop-up și începeți să o realizați prin lipirea, decuparea și desenarea hârtiei. Apoi scrieți titlul și autorul cărții, precum și un mic paragraf reprezentativ. Nu uitați... Imaginea trebuie să fie cât mai atractivă.

Munteanu Iulia, clasa a V-a B

...Eu am ales cartea mea preferată, „Pădurea Fermecată”, de Guid Blyton. Am selectat două dintre personajele principale: Joe și Frannie pe care le-am colorat și le-am lipit pe un carton verde. La sfârșit, mi-am înveselit cartea cu un desen cu căsuța copiilor și Copacul Depărtărilor...

Șlarcu Ioana, clasa a V-a B

Cărți pop-up realizate de: **Cobasnean Patricia, Apolzan Teodora, Golea Melissa, Puia Elena, Turcu Darius, Potra Daniela, Munteanu Iulia, Șlarcu Ioana și Negrea Iulia**

Și acum, câteva impresii...

Cartea pop-up a fost un proiect interesant și distractiv. Mi-a ocupat puțin din timp, dar rezultatul a fost excelent. A fost ușor de realizat, singura piedică a fost timpul.

Rațiu Mihai, clasa a V-a B

Copiii doresc deseori să fie mai mari și adoptă comportamente nepotrivite, care pot determina uneori chiar dezechilibre în viața lor. Este necesar ca ei să învețe să-și stăpânească impulsurile, să gândească rațional, să fie conștienți de realitatea lor, să înțeleagă consecințele faptelor lor.

Cum e viața la 12 ani?

La vârsta de 12 ani, copiii încep să se schimbe fizic și psihic, să-și dea seama mai bine de ceea ce le place și de ceea ce nu le place și să se gândească tot mai mult la viitor. Ei vor să fie mai independenți, să iasă în evidență prin comportament și aspect, își aleg prietenii și anturajul cu mai mult interes, se implică în mai multe activități și își dau interesul pentru mai multe lucruri. La această vârstă, copiii încep să se gândească mai mult la acțiunile lor și la consecințele acestora și doresc să fie ei înșiși.

(Boga Patricia, Munteanu Isabella, Ilaș Alexa, Brâncovean Sorin)

Alinturile devin doar niște amintiri frumoase. Ai mai multe responsabilități și te maturizezi atât fizic, cât și moral. Începi să te gândești ce fel de viață vrei să ai.

(Ciobanu Andrada, Hunyadi Karina, Pavel Andreea, Șoima Ruxandra)

Psihologul recomandă...

Nu te grăbi...

De ce să nu ne grăbim ?

Fiecare lucru are timpul lui. A ști care este momentul potrivit pentru a acționa înseamnă maturitate și autodisciplină. Acest lucru presupune conștientizare.

În viață nu trebuie să fii cel mai bun; trebuie să te mulțumești cu ce ai și cu cine ești. **(Gritu Sebastian)**

Înțeleptul rege Solomon a spus: „Există un timp pentru a te naște și un timp pentru a muri, un timp pentru a construi și un timp pentru a dărâma, un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî”. Există timp pentru tot, niciodată să nu iei decizii prea devreme, altfel poți regreta toată viața. Gândește până când ideile devin clare.

(Stancu Cristina, Banciu Ramona, Chițoiu Maria, Herghel Maia, Șerban Alexandra)

De ce avem nevoie?

Este nevoie de îndrumare sănătoasă din partea adulților și de receptivitate față de aceasta. Atunci când te grăbești nu ești pregătit pentru ceea ce vrei să faci și sigur ajungi să ai de suferit. Consultă-te cu adulții apropiați atunci când nu ești sigur de ceva și fii receptiv la sugestiile lor. ***Nu te grăbi! Fiecare lucru are timpul său!***

Articol realizat de:

Consilier școlar: Daniela Poplăcenel și elevii clasei a clasa a VI-a B

Grafică: Alexa Ilaș, clasa a VI-a B

Modele de întrebări:

Întrebarea 1
În ce an a început construcția castelului ?

a) 1267
b) 1377
c) 1697

sau

Întrebarea 4
Castelul Bran a fost revendicat de Arhiducele Dominic de Habsburg în anul...

a) 2009
b) 1987
c) 2000

Dați click pe răspunsul considerat corect și va apărea una dintre cele două ferestre

Greșit!!!

Încearcă din nou?

sau

Corect!!!

Întrebarea următoare

Cum realizăm un Quiz?

Coordonator: prof. Gabriel Cojocaru

Tema Quiz-ului ne-a fost inspirată din excursia recentă pe care am făcut-o cu colegii noștri de gimnaziu la Castelul Bran. Aceasta a fost o experiență foarte plăcută care ne-a motivat să facem un Quiz, sub îndrumarea domnului profesor Cojocaru Gabriel, care a reușit să ne deschidă o poartă spre lumea informaticii.

Quiz-ul poate fi realizat cu ajutorul programului Power Point. Acest tip de proiecte pot fi îmbunătățite cu ajutorul hyperlink-urilor* și al imaginilor. Cu puțin exercițiu, oricine poate crea un quiz alegând tematica preferată.

Un quiz reprezintă o provocare care constă în descoperirea propriilor limite, dar și de a răspunde corect la diferite întrebări, cu ajutorul cunoștințelor generale. Quizul poate fi un concurs de întrebări sau un examen scurt pe o anumită temă. Este o formă interactivă de a-ți testa cunoștințele. Faptul că primești imediat un răspuns de genul corect/incorect sau fals/adevărat, te ajută să te autoevaluezi. Este simplu de utilizat, foarte plăcut și util. Acest Quiz a fost creat pentru a testa atât cunoștințele realizatorilor lui, cât și ale colegilor.

Pentru cei care nu cunosc termenii utilizați:

Hyperlink - Link-ul (engleză: *hyperlink*), este o referință către un document sau parte a unui document. Termenul link (prescurtare de la *hyperlink*) de obicei este asociat cu Internetul și paginile web, el fiind un termen mult mai general, care poate cuprinde referirea și la alte tipuri de documente electronice, care nu sunt neapărat în format HTML (pagini web) și nu sunt neapărat pe Internet.

Pentru mai multe informații accesați adresa:
<http://www.competentedigitale.ro/html/hyperlink.html>

Articol realizat de: Bogdan Ungureanu, Alex Pavel, Sebastian Gritu și Tudor Vlad, clasa a VI-a B

În data de 30 septembrie 2016, începând cu ora 16:00, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu a organizat evenimentul „Noaptea cercetătorilor” în cadrul căruia s-au organizat experimente, expoziții, concursuri, spectacole cu roboți, science, activități destinate tuturor celor interesați și pasionați de știință. Sibiul, ca și alte peste 300 de orașe europene, a găzduit activități și experimente din toate domeniile studiate în universitatea sibiană. Activitățile s-au derulat la Facultatea de Inginerie, Facultatea de Științe, Facultatea de Științe Agricole, Industrie Alimentară și Protecția Mediului, Facultatea de Medicină, Facultatea de Științe Economice, Facultatea de Drept, Facultatea de Litere și Arte, Facultatea de Științe Socio-Umane. Elevi din colegiul nostru însoțiți de prof. Antonia Ursu, prof. Gabriela Săndulescu și bibliotecar Marinela Rusu au participat la acest eveniment și au realizat un tur al locațiilor unde s-au derulat activități diverse.

Spațiul generos de la parterul și de la cele patru etaje ale Bibliotecii s-a dovedit neîncăpător, începând cu ora 16, ora la care am sosit și noi, cu un grup de elevi de gimnaziu și de liceu.

Noaptea cercetătorilor

Personalul bibliotecii a pregătit pentru noi diverse expoziții și proiecte culturale dintre care menționăm:

- ◆ Călătorind prin Sibiu: Depozit instituțional dedicat valorificării documentelor referitoare la mijloacele tradiționale de comunicație și transport;
- ◆ Biblioteca pe roți: Cum te ajută o bibliotecă digitală să fii mai eficient în cercetarea ta.

Am vizionat și expozițiile din incinta bibliotecii, timp în care am primit și explicații pentru diversele activități. S-au dovedit extrem de interesante activități precum: *De la Pământ la Marte - creșterea plantelor în condiții extreme; Etapele dezvoltării peștelui zebra comparativ cu omul; Efectele sedative ale valerianei* etc.

Prof. Gabriela Săndulescu

Din nou în vizită la Biblioteca Universității „Lucian Blaga”. De această dată, cu ocazia evenimentului „Noaptea Cercetătorilor”, în cadrul căruia, profesori și elevi laolaltă, ne-am bucurat de un periplu prin lumea fascinantă a bibliotecii, a științei și a culturii.

La Biblioteca ULBS au fost organizate activități diversificate care ne-au captivat pe loc: am observat preparate microscopice, imagini cu aspecte de anatomie comparată, iar paramedicii SMURD ne-au explicat manevre de prim-ajutor. Am participat apoi la o competiție printre rafturile bibliotecii: eram detectivii cărților, ne foloseam de anumite indicii pentru a localiza un roman și a citi mesajul secret ascuns înăuntru. Am fost recompesați cu bomboane și răvașe cu citate.

Următoarea oprire a fost la Facultatea de Inginerie, pentru a vedea o serie de roboți și mașina care frânează fără acționarea pedalei.

La Facultatea de Litere, elevii de liceu, iubitori de fizică (mulți dintre ei elevi ai CNGL) ne-au arătat montaje ingenioase pe bază de electricitate și de magneți. Printre lampioane, am servit apoi un ceai pregătit conform ritualului chinezesc.

Consider că evenimentul e o poartă spre o cunoaștere mai palpabilă, mai activă și mai atractivă, care vine să completeze și să sprijine aspectele teoretice însușite la școală. Copiilor le place să învețe, să observe fenomene interesante, să socializeze și să colecționeze... amintiri frumoase.

Prof. Antonia Ursu

Periplu prin universitatea sibiană.

La sfârșitul lunii septembrie, Facultățile din Sibiu au organizat standuri și expoziții cu ocazia **Noapții cercetătorilor**. Împreună cu doamna dirigintă, Ursu Antonia, am vizitat diferitele secții ale Universității „Lucian Blaga”. Pentru noi, cele mai interesante locații au fost:

- *Facultatea de Medicină și Biblioteca – am vizitat biblioteca, am aflat cum se împrumută cărțile cu ajutorul unui program special de bibliotecă și am văzut produsele de lectură realizate de elevi din mai multe școli din județ, printre care și elevii din “Gheorghe Lazăr”. Este vorba despre proiectul **Lectura în imagini**;*
- *La Facultatea de Economie am văzut mai multe specii de pești păstrați în formol;*
- *La ultima facultate vizitată, Facultatea de Drept, am participat la o simulare de proces penal și la un curs de criminalistică. Am putut vedea rapoarte criminalistice adevărate și dosare cu probe – pistoale, arme albe, fotografii și haine.*

**Raluca Puștea și Roxana Domnariu,
Diana Seicean, Teodora Trif,**

clasa a VIII-a A

Am vizitat standuri cu experimente diverse și expoziții realizate de bibliotecari, studenți și profesori. Ne-au atras atenția prezentările făcute de informaticianul bibliotecii, domnul Ioan Vișa, și de domnul prof. Constantin Ittu. Este vorba despre o prezentare a evoluției mijloacelor de transport, de la căruțele și caleștile trase de cai pe străzile pietruite din oraș, până la mijloacele de transport și comunicații din Europa epocii moderne. A doua prezentare a avut ca temă activitatea lui Conrad Haas și începuturile construirii rachetelor în Sibiu.

Victoria Cioca și Daria Vișa, clasa a VIII-a A

Prin intermediul atelierelor organizate în cadrul proiectului LegoFun (finanțat prin Fondul Științescu 2.0), participanții - 96 de copii cu vârste între 9-14 ani - au dobândit competențe de bază de construire și programare a roboților LEGO. Pe parcursul acestor ateliere au fost prezentate noțiuni elementare de mecanică, electronică și programare. Activitățile s-au desfășurat în perioada iulie - august 2016.

Elevi cu diferite interese și puncte tari au lucrat împreună, ca o echipă, într-un mod metodic și responsabil, pentru a atinge un scop comun vizibil. Ei au proiectat, dezvoltat și îmbunătățit propriii roboți, în scopul propus de ei. Copiii au lucrat în propriul ritm și au fost încurajați și sprijiniți să depășească orice obstacol.

La sfârșitul fiecărei serii, participanții au reușit să construiască pe cont propriu un robot LEGO și să îl programeze pentru îndeplinirea unor sarcini simple.

Fondul Științescu este un program de finanțare pentru proiecte educaționale care promovează educația STEAM (știință, tehnologie, inginerie, artă și matematică).

Pentru mai multe detalii accesați adresa: <http://sibiu.stiintescu.ro/1584-2>

Proiectul LegoFun

În primul rând, proiectul a propus un mod de abordare extrem de familiar copiilor, construcțiile LEGO fiind pentru mulți copii de gimnaziu cunoscute, unii fiind chiar pasionați de ele. Plasarea unor elemente de programare în acest mediu ludic au fost privite ca o extensie a jocului lor obișnuit, iar introducerea diferitelor noțiuni de mecanică, electronică și programare s-a făcut foarte ușor, aproape pe nesimțite.

Noțiuni pe care elevii le învață la fizică sau la matematică de exemplu pot fi aplicate cu ajutorul roboților LEGO. Pot fi propuse activități în cadrul orelor normale de la clasă care să introducă aceste noțiuni prin experimentare. Teme precum lungimea, viteza, frecarea, etc. (la fizică) sau geometria cercului, dreptei, unghiuri, rapoarte și proporții, elemente de statistică sau de logică pot fi introduse cu ajutorul roboților, elevii asimilând mult mai ușor aceste noțiuni prin experimentare și interacțiune directă cu obiectele din jurul lor.

Începând cu luna octombrie 2016, o nouă grupă LegoFun și-a desfășurat activitățile la ȘtiințescuHub.

Prof. Carmen Popescu - coordonator proiect

Lăzăriști voluntari în proiectul LegoFun:

- **Mihai Topor**, clasa a XII-a I
- **Paul Oancea**, clasa a X-a D
- **Alexandru Olteanu**, clasa a XII-a I
- **Alin Prăvariu**, clasa a XII-a I
- **Rareș Păltineanu**, clasa a X-a I
- **Maria Popa**, absolventă a Colegiului Național "Gheorghe Lazăr"

Proiectul LegoFun, derulat prin intermediul finanțărilor acordate de Fondul Științescu Sibiu, s-a desfășurat în perioada iulie – august 2016. Astfel, grupe a câte 15 copii cu vârste cuprinse între 11-14 ani s-au întâlnit zilnic, timp de șase săptămâni, pentru atelierelor de construire și programare de roboți Lego. Locurile disponibile s-au ocupat imediat, lucru care arată interesul crescut al copiilor și al părinților, deopotrivă.

A fost o experiență deosebită să lucrez cu elevi de gimnaziu. Am fost ajutată de voluntari, elevi de liceu. Cei mici au fost foarte entuziaști, foarte încântați ca, jucându-se, să învețe lucruri noi, să vadă cum un roboțel construit din piesele de lego, care le-au încântat copilăria, pot fi programați și în urma unor comenzi simple să execute diverse mișcări. La finalul celor cinci zile de curs au trebuit să realizeze un mic proiect, totul în "ambalaj" de poveste.

Sunt sigură că și pentru ei a fost o experiență plăcută și unii vor deveni poate, mari programatori.

Iată și câteva dintre impresiile lor:

„Mie mi-a plăcut cursul de programare și construire a robotului lego. Îmi plăcea să lucrez cu colegii mei și ne-am înțeles foarte bine. Am reușit să îndeplinim toate cerințele.”

Alexandru Belașcu, clasa a VII-a A

„Mi-a plăcut LegoFun pentru că, distrându-ne am construit și am programat roboței. Programarea a fost partea mai grea, dar nu imposibil de realizat.”

Dragoș Buian, clasa a VII-a A

„A fost o experiență interesantă acest curs de LegoFun. Am învățat multe lucruri noi despre programarea roboțelilor. Am folosit piese de lego, pentru a-l construi pe Willie, robotul grupei noastre. Folosind senzori de mișcare, atingere, vedere și sunet, am putut să-l programăm să facă diverse lucruri. Cu ajutorul instructorilor, care ne-au primit cu căldură și ne-au ajutat să programăm robotul, am reușit să ducem la bun sfârșit activitățile. Ne-am făcut noi prieteni, am învățat lucruri noi și am rămas cu amintiri frumoase”.

Sebastian Faghi, clasa a VII-a A

„În perioada vacanței de vară am participat ca voluntar la workshop-ul „Lego Fun”. Aici s-au prezentat foarte multe lucruri interesante despre roboții din lego programați. A fost foarte frumos mai ales când am început să le arătăm copiilor cum se lucrează cu asemenea „jucării” și am fost chiar surprins de faptul că, până și copiii mai mici, cei din clasele a III - a au făcut față provocărilor pe care au reușit să le treacă cu brio. Toți copiii au fost foarte încântați și dornici să se implice, mai ales când au realizat că pot face orice își doresc cu câteva piese de lego.”

Mihai Topor, voluntar, clasa a XII-a I

Mai multe detalii privind acest proiect găsiți la adresa Web:

<https://www.facebook.com/legofun2016/>

Prof. Georgeta Preda - mentor proiect

Drumul de la joacă la performanță

Copilăria în pas de dans

De când eram mică și până în prezent, pasiunea mea nu este alta decât dansul. În timpul liber, îmi transform camera într-o sală de dans.

De trei ani practic dansul modern și baletul, cu seriozitate, mergând la Palatul Copiilor pentru a fi o dansatoare mai bună.

La fiecare sfârșit de an școlar, particip, împreună cu colegile mele, la un spectacol în timpul cărora zeci de persoane necunoscute mă privesc cu atenție.

Tot împreună cu colegile mele, particip la Concursul Județean de Muzică ușoară, Folk, Dans clasic și modern. În cadrul acestor competiții juriul este foarte exigent, cel puțin așa îl văd eu.

Profesoara mea de dans se numește Ibolya Cristea, este o persoană grațioasă, dinamică și perseverentă.

Am exersat pașii de dans pe mai multe tipuri de muzică atât clasică, cât și modernă: *Poker Face*, interpretată de Lady Gaga, și *I Feel Good*, interpretată de James Brown.

Mie îmi plac foarte mult melodiile interpretate de Willi Williams.

Îmi place să dansez, dar și să privesc la televizor sau pe scenă spectacole realizate de mari dansatori. Modelul meu, persoana care mă inspiră cel mai mult este Michael Jackson. Mișcările realizate de el sunt spectaculoase.

Pentru mine dansul este modalitatea prin care mă deconectez, mă eliberez de gândurile rele; mă ajută să mă relaxez și îmi creează o stare de bine.

Dansul este un mod plăcut de a-ți petrece timpul liber, te ajută să interacționezi cu alți copii, să te dezvolți armonios și să-ți faci prieteni noi.

Puteți încerca și voi!

Teodora Puia, clasa a V-a B

PASIUNEA MEA, ÎNOTUL

Antrenamente la Sala Olimpia, Sibiu

Concurs de înot, Alba Iulia

Concurs de înot, Clubul Sportiv
Aquatonics

Am învățat să înot la Sala Olimpia din Sibiu, sub îndrumarea doamnei Anca Miclăuș. Prima mea lecție de înot a fost la vârsta de cinci ani. La început mi-a fost frică de contactul cu apa, dar, cu ajutorul colacului, am învățat să înot singură într-o lună.

După un an de antrenamente am participat la primul meu concurs unde am câștigat argintul la proba 50 de metri craul. Cea mai bună performanță a mea este locul 3 la Concursul județean desfășurat la Alba-Iulia. Nu a fost deloc ușor. Pentru a ajunge la această performanță, am fost la antrenamente de 4 ori pe săptămână.

Până în acest an, am participat la 3 concursuri la etapa județeană și la un concurs la nivel național. Pentru a putea participa la concursul național, a trebuit să obținem un barem la proba craul. Am participat timp de trei zile, alături de ceilalți copii selecționați, la antrenamentele desfășurate la Clubul Sportiv Aquatonics din Pitești. Ne-am antrenat alături de ceilalți copiii selecționați din toate județele țării timp de trei zile, apoi am participat la concursul care s-a organizat pe grupe de vârstă.

În toată această perioadă în care am practicat înotul am participat la cinci concursuri care s-au desfășurat la Sibiu, Alba-Iulia, Târgu-Mureș și Pitești.

Stilurile mele preferate sunt bras și craul.

Aș recomanda înotul tuturor deoarece este un sport complex care necesită mult efort fizic.

Eu am reușit să am aceste performanțe datorită încurajărilor și criticilor antrenorilor mei, dar și a muncii și sânguinței proprii.

Albu Daniela clasa a V-a A

Webografie:

1. <https://www.google.ro/search?q=bazinul>
2. <https://www.google.ro/search?q=Clubul>

Patinajul viteză Un stil de viață

Mă numesc Cobăsnean Patricia-Maria, sunt elevă în clasa a V-a B la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și am o mare pasiune: patinajul viteză.

Cum am ajuns să practic acest sport?

Printr-o întâmplare fericită, în urmă cu trei ani, am primit la școală un pliant prin care eram anunțați despre organizarea unor cursuri de patinaj. Știam atunci doar locația și numărul de telefon. M-am înscris la Clubul Sportiv Școlar Sibiu și am început cu mult entuziasm antrenamentele spre finalul clasei a III-a.

Începând cu anul 2015 particip la toate concursurile și campionatele de profil.

Deoarece perioada cu zăpadă și cu frig este foarte scurtă, la majoritatea antrenamentelor folosim rolele.

Concursurile naționale de role se organizează la Târgu Mureș. Însă, în perioada de iarnă, se organizează campionatele pe gheață în Germania, la Inzell. Până acum am câștigat doar o singură cupă, dar am, în schimb, o mulțime de medalii, toate cu locurile I, II sau III. Am participat la concursuri unde am obținut locul I, dar și la competiții unde am luat locul VI. Cu toate acestea nu am renunțat niciodată.

La ultimele competiții am numai locul I.

În decembrie 2016, am participat din nou la concursul organizat în Germania. Echipa din Sibiu a fost formată din 9 sportivi înscriși la clubul C.S.S. Sibiu.

Am acum mult mai mult curaj, am devenit de-a dreptul pasionată de patinajul viteză și sunt decisă să practic în continuare acest sport. Pe scurt, patinajul e minunat!

Campionatul de Patinaj Viteză, ediția 2015,
Inzell, Germania

Concursul Național de la Târgu Mureș,
ediția 2015

Împreună cu coechipierii și prietenii mei

Campionatul de Patinaj Viteză, ediția
2016, Inzell, Germania

Cobasnean Patricia-Maria, clasa a V-a B

Teatrul pentru mine...

Poate pentru unele persoane acest domeniu nu e ceva ieșit din comun, dar, din punctul meu de vedere, teatrul este chiar interesant. În urmă cu trei ani m-am gândit să mă înscriu la un curs pentru începători la Palatul Copiilor. Pasiunea mea este teatrul, astfel încât am început pregătirea fără să mai stau pe gânduri, iar după doi ani am debutat în piesa „Harap Alb” (bineînțeles, reinterpretată).

Acum, aș vrea să intru puțin în detalii: spre marea mea bucurie am jucat rolul viteazului Harap-Alb. Printre noi toți, micii actori, curgeau șuvoaie de emoții: tremuram. Speram ca interpretarea să ne iasă exact așa cum o făceam la repetiții. Dar, au existat și câteva sincope. În cea mă privește... am avut o mică ezitare, care din fericire nu a distrus toată sceneta, dar ne-a clasat pe poziția a treia în loc de prima sau a doua, cum evident ne doream. Totuși, profesoara noastră a fost tare mulțumită, probabil pentru că greșeala nu a fost atât de evidentă.

Revin la alte povești, ajunge cu concursul. Eu una, când ajung în sala de repetiții, devin alt om, mă simt mai în largul meu, și asta îmi place. Acesta este motivul pentru care vă dau următorul sfat:

- Dacă nu ați făcut-o deja, începeți să practicați teatrul. Este cu adevărat o artă minunată.

Nu știu... oare cum ar fi viața mea fără teatru? Probabil nu aș ști atâtea lucruri interesante, nu aș avea dicția pe care o am în momentul de față... aș fi un alt tip de om. Pe mine m-a ajutat destul de mult cursul de teatru. Cred că m-am schimbat de atunci. Cu siguranță mi-ar fi foarte greu să renunț, fiindcă acest hobby mă ajută să fiu mereu fericită.

Și acum... câteva cuvinte despre:

Actorii mei preferați:

Recent am văzut un film care mi-a plăcut foarte mult. Rolul principal în acest film intitulat „Apel misterios” a fost jucat de Camilla Belle. Este o actriță foarte bună și a interpretat o bonă.

De asemenea, îmi plac actori români precum Stela Popescu și Amza Pelea.

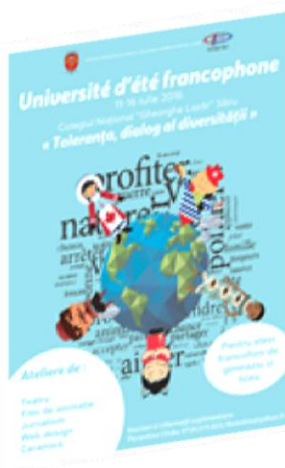

Grafică:

<https://www.google.ro/search?q=AFISE+TEATRU+HARAP+ALB>

Șoima Ruxandra, clasa a VI-a B

„A venit vacanța cu trenul din Franța”! Universitatea de vară francofonă 2016

Coordonator: prof. Dana Săcelean

Aflată la cea de-a doua ediție în 2016, Universitatea de vară francofonă s-a desfășurat în perioada 11 – 16 iulie 2016 la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”.

Parteneriatul dintre Asociația de prietenie „Ille et Vilaine - Sibiu” și Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” s-a dovedit de bun augur, liceul asigurând toate resursele umane și materiale necesare.

Universitatea de vara francofonă s-a adresat tinerilor între 12 și 18 ani, iubitori de limba franceză și a avut o dublă vocație :

- să le dezvolte competențele de comunicare orale în limba franceză;
- să le stimuleze creativitatea și imaginația prin informații despre diferite domenii.

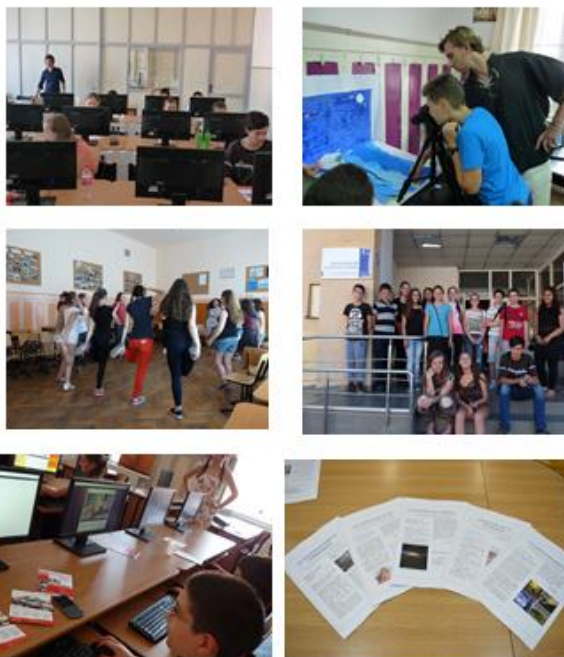
Tema ediției din 2016 a fost „*Toleranța - dialog al diversității*”.

75 de elevi din școli și licee din Sibiu și județ au participat, pe grupe de nivel de limbă, la cinci ateliere ludice. Acestea au fost animate de profesioniști din diferite domenii culturale, francezi nativi și români francofoni : teatru - Julie Meschine, filme de desene animate - François Montier, jurnalism - Ioana Ciocan, web-design - Adrian Bărbulescu și ceramică - Mugur Frățilă. Fiecare atelier a declinat tema legată de toleranță și le-a oferit tinerilor piste creative pentru ca ei înșiși să poată realiza produse artistice.

Pentru mai multe informații accesați:
<http://www.apivs.ro/index.php?pag=universitatea%20de%20vara%202016>

MERCI ! AU REVOIR!

À L'ANNÉE PROCHAINE!

La sfârșitul Universității de vară francofone, tinerii și-au prezentat realizările într-un cadru festiv, au primit diplome de participare și cărți în limba franceză.

Coordonatorii proiectului au fost, din partea Colegiului Național „Gheorghe Lazăr”, doamna profesoară Daniela Săcelean, iar din partea Asociației de prietenie „Ille et Vilaine – Sibiu”, doamna Florentina Chidu.

Ateliere de lucru**Teatru**

Universitatea de vară a fost o experiență frumoasă și distractivă. În prima zi de „școală” am participat la atelierele uneia dintre cele mai distractive activități: teatrul, în cadrul cărora am învățat cum să ne mișcăm pe scenă, să ne coordonăm mișcările, am făcut jocuri amuzante cu caracter educativ.

Filme de desene animate

Vara trecută m-am înscris la cursurile universității de vară din cadrul MIV. Am participat la diferite ateliere din cadrul universității, dintre care preferatul meu a fost cel BD (benzi desenate), în cadrul căruia, împreună cu echipa mea, am creat un desen animat prin tehnica stop-motion. Sub îndrumarea lui François am creat scenarii, personaje și cadre din materiale simple ca plastelina, cartonul colorat și creioanele.

Am montat un trepid, am fotografiat mai multe cadre și le-am pus laolaltă cu muzică aleasă de noi în fundal.

La finalul atelierului, am prezentat proiectul tuturor. M-am simțit mândră de munca realizată.

Jurnalism

Universitatea de vară francofonă, a reprezentat o suită de experiențe noi. În cadrul acestora, cel mai mult mi-a plăcut atelierul de jurnalism care a fost coordonat de un specialist francez.

În timpul acestui atelier am realizat un articol de ziar pe tema toleranței în diferite domenii. A fost o experiență interesantă deoarece abordarea interdisciplinară a unei teme naște multe întrebări și, în același timp, creează legături între elemente aparent divergente.

La sfârșitul atelierului, am vizitat o stație de radio. A fost o experiență de neuitat.

Web-design

Cel mai mult mi-a plăcut atelierul de Web-design, pentru că am învățat să creăm un blog. De asemenea, a fost interesant lucrul în echipă cu colegi necunoscuți, din alte școli. Am parcurs, împreună, drumul de la neîncredere și reticență, la prietenie.

Vă salutăm și vă așteptăm alături de noi la următoarea ediție – **Diana, Ioana, Adrian și Daniela.**

Vara trecută am avut ocazia unică de a cunoaște persoane extraordinare. Universitatea de vară a fost un adevărat album de amintiri. Am încercat și exersat lucruri noi: de exemplu, am învățat să fac o oală de lut și am fost jurnalist pentru o zi. Am avut lângă noi profesori dedicați și am aflat lucruri utile pentru a ne descurca în diferite situații.

Cea mai importantă experiență a fost comunicarea interactivă cu partenerii francezi. Mi-am exersat și îmbogățit vocabularul, dar nu numai. Am participat la atelierul de olărit, unde am realizat o oală de lut și o mască, obținând astfel satisfacția lucrului bine făcut și, totodată, dezvoltându-mi spiritul creativ.

Pe perioada universității de vară am participat la mai multe activități precum: jurnalism, ceramică, teatru și web-design. Datorită temelor abordate la atelierul de jurnalism am descoperit informații despre tradițiile și obiceiurile diferitelor culturi și am avut ocazia de a vedea oamenii dincolo de aparențe. Teatrul, web-design-ul și cursul de ceramică ne-au dezvoltat latura artistică, arătându-ne că frumosul stă în tot ceea ce ne înconjoară.

Programul de lucru a fost intens – de la ora opt la ora șaisprezece, cu o pauză de masă de o jumătate de oră, la ora treisprezece. Am prefera, ca pe viitor, programul Universității de vară francofone să se desfășoare pe parcursul a mai multor zile, cu program mai scurt.

À bientôt!!!

Paul, Bianca și Raluca

Pentru mai multe informații accesați:
<http://www.apivs.ro/index.php?pag=EuropArt>

Diary of sailor

„Elevii din clasa a V-a au fost provocați să realizeze o scurtă poveste pe marginea unei imagini, în cadrul unei activități intitulată „Story Magic”. Elevul Tudor Sugeag a avut o idee inedită, redând o parte din jurnalul unui marinar. Fragmentul realizat și imaginea folosită ca sursă de inspirație sunt prezentate în cele ce urmează.”

Coordonator: prof. Laura Brie

Day 1. 11th October - Queen Victoria

Aboard the Queen Victoria, the newest ship in the British fleet, Captain Jack Ryan shares the plan. They must sail around the Spanish coast. Everything is in place: the cannons have cannonballs and all the food is in one hundred boxes. The wind blows in blades.

Day 2. 12th October - Queen Victoria

The last day was very hard: in the evening all the crew were so tired and a horrible storm was on the Atlantic Ocean and two men fell in the cold water. In the afternoon a Spanish ship fired six cannonballs but only two hit the British ship.

Day 3. 13th October - Queen Victoria

We are under attack! Two Spanish ships hit our ship. The crew tries to counterattack. Unfortunately, the Spanish ship sinks Queen Victoria. The British crew run with one little boat. Ryan, the captain, John, the deputy, their wives and John's child escape. They are shipwrecked on an unknown island with some food and five bottles of water.

Day 4. 14th October - Unknown island

It's a terrible day. The sun melts the sand. John's wife, washes her child, Sam. Ryan and his wife try to make grilled fish. John kills a rabbit and with his meat and some water it becomes a rabbit stew. Sam, John's son, finds a skull of a man and screams.

Day 5. 15th October - Unknown island

The survivors are very bored. But, Ryan and John bring an amazing chest full of gold. They are so happy and start dancing. Fortunately a British ship, The Queen's Eye, sees their dance and comes to the island and saves them.

In the end Jack Ryan becomes admiral, John becomes Sir John and the captain of The Crown (another British ship), their wives meet the Queen and Sam studies at Oxford.

A diary wrote by me, **Tudor Sugeac**

O școală în care profesorul nu învață și el e o absurditate. Cred că am găsit un motto pentru Școala mea. E vorba aceasta a lui Léon Bloy: *Nu se știe cine dă și cine primește.*

Revenim în acest număr al revistei elevilor de gimnaziu cu o altă aplicație a cunoștințelor de educație tehnologică. Trebuie să ținem cont de faptul că, pe lângă procesele cognitive (stimularea gândirii creative, a simțului estetic, a creativității, precum și dezvoltarea simțului practic), lucrările practice permit și evaluarea cunoștințelor dobândite de elevi. Astfel elevii din clasa a V-a au realizat machete ale unor cartiere pornind de la propria lor imaginație. Poate fi doar un joc, sau pot fi primii pași spre o carieră în arhitectură, de exemplu...

În orele de tehnologie am învățat o mulțime de lucruri foarte interesante, dar cel mai mult m-a atras lecția despre semnele convenționale. Mi s-a părut foarte interesant modul de a reprezenta grafic clădiri și străzi. Macheta mea cuprindea un cartier pe care l-am inventat după propria imaginație. Am vrut ca acest cartier să fie mare, să aibă multe spații verzi și mai ales să fie deosebit. Mi-a plăcut foarte mult faptul că doamna profesoară ne-a lăsat să inventăm un cartier după propriile dorințe și nu să îl copiem din realitate. Așa, fiecare copil a avut cartierul său, diferit și original.

Raisa Lupean, clasa a V-a A

Am creat un cartier așa cum mi l-am imaginat și am scris pe fiecare stradă un nume drag mie. Construind acest cartier am simțit bucuria și sentimentul de a crea ceva nou. Macheta mea conținea biserici, clădiri, spații verzi, însă era un cartier simplu. Nu mă bucur de aspectul proiectului, cât mă bucur de faptul că este creația mea, la care am muncit cu drag.

Ioana Bozdoc, clasa a V-a A

Când am desenat cartierul meu, mi-am imaginat că pe foaia de hârtie pot construi cartierul meu, așa cum îl visez: plin de culoare, zone cu spații verzi pentru recreere și relaxare, dar și clădiri importante. Așa a și ieșit. Am fost foarte încântată de creația mea, de „Cartierul visurilor în miniatură”. Cred că partea mea preferată a fost că nu mi s-a impus o anumită temă (număr de clădiri sau ce dimensiuni să aibă străzile), așa că am desenat tot ceea ce mi-a trecut prin cap.

Iris Nan, clasa a V-a A

LIMBAJUL GRAFIC

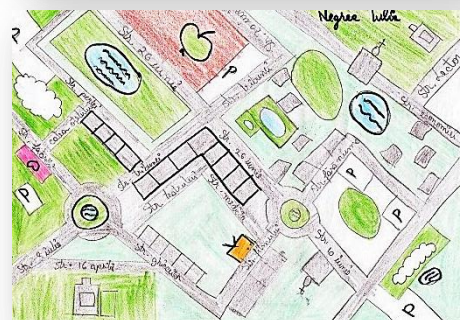
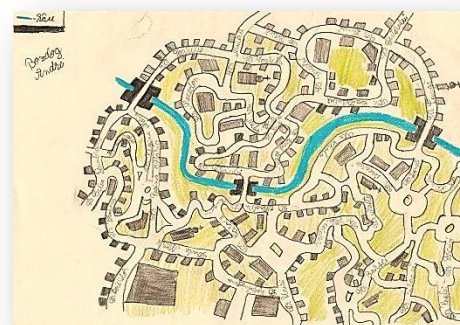
Coordonator: prof. Marioara Vonica

Cartierul meu se numește „Cartierul Oz”, iar străzile sunt multe și diverse. În cartier găsiți o parcare, case individuale, blocuri, spații verzi, un râu, biserică, un port, o cale ferată, un spital, o stație de poliție și o școală.

Faptul că doamna profesoară nu ne-a impus niște reguli stricte, ci ne-a lăsat să ne punem imaginația la contribuție a fost o bucurie pentru mine.

Aceasta a fost prima și cea mai frumoasă temă de la tehnologie oferită de doamna profesoară până acum.

Oprean Tudor, clasa a V-a A

Machete realizate de: **Andrei Bozdog**, **Iulia Negrea** și **Gabriela Sasu**, clasa a V-a

This is the work of several 7th graders who sat around the class „hearth” and told Halloween stories together with their English teacher, Victoria Șerban. Enjoy them as they did!

THE HAUNTED PEN

It was a normal day at school. I was doing some exercises at Maths, but I couldn't concentrate because the next day was Halloween. Every year the school organises a big party where all the students are invited. I couldn't wait for it! I would be costumed as a robot! „So, let's see, 15 multiplied by 66 is... WHAT?” My pen flew away from my hand! It tried to get out, but the window was closed. Then, it came back to my paper and wrote: „BE PREPARED 11 HOURS REMAINING!” I was really scared, so I went to bed.

The next day, I went to school. During the English class, it happened again. My pen flew away, the window was closed, then it came back to my paper and wrote: „BE PREPARED! 3 HOURS REMAINING!” I was really scared, but I decided to still go to the party.

Two hours later, I was at the party, dressed as a robot. After one hour, I saw two giant pens talking to each other. One said „It's him!” After 10 seconds, they caught me. They took me to a room in the school that I never knew existed. There, another giant pen was looking at me. He said: „I was waiting for you”...

Vlad Popențiu, clasa a VII-a B

WHEN MIDNIGHT STRUCK

A long time ago, in a small village in the mountains, there lived a man known for the fact that his family's members were all gravediggers in the village's graveyard, the most terrifying job anyone could have.

This man, named Jack K., used to believe in the undead, so, to avoid an army of fallen souls, he only buried people at midnight, after he read an old poem from an ancient book.

One day, when he wanted to send the soul of an executioner to God, he mistakenly read the wrong poem, so, when the church bells struck, the man fell to the ground, but the dead body stood up on both feet.

An undead was formed when Jack's spirit and the executioner's collapsed. He or it had the power to break even the hardest bone in the human body and the broken heart of a gravedigger without any remorse. When the biggest fear of what used to be Jack left out the village, the sky became red like blood and the night seemed to scream. He was heading for London.

When he reached the city gates, he read the poem once again... After he finished he closed his eyes and silently said ... Amin!

Rareș Țeposu, clasa a VII-a B

SNOWPRINTS

It was a beautiful snowy winter day. In a chalet in the woods, there lived a nice family with two girls. When the night spread, the parents went in the city to have dinner, leaving their two girls home alone. In a short time, the little girl went to sleep, but the older one stayed in the livingroom and watched the snow falling down slowly on the window... but there was something outside. There wasn't something, it was someone. A tall man dressed in black was coming closer and closer to the window. The man took something from a bag, something that looked like a knife. The girl was so scared that she hid under the blanket. After half an hour, the girl looked again and there wasn't anybody so she called the police. The police came and they investigated but they didn't find any prints in the snow, but more than that they found snowprints behind the sofa where the girl was staying. In that moment the girl realized that she had only seen a reflexion in the window and the man had been behind her all the time.

Vlad Neghină, clasa a VII-a B

THE EYE

There was a boy called little Pumpkin. His greatest wish was to go to fancy ball dress on Halloween. He decided to wear a wizard's costume.

On the 31st of October, at 6 p.m. Little Pumpkin started on his way to the ball. Once he got there everything impressed him. It was like a fun fair. All the children were riding ghost trains, or were running away from bad witches, vampires and bats. Just a ride was going in a dark tunnel. Nobody went on it because it was too scary. In the corner of a window, the boy saw a big, red eye. When he looked at that scary eye, it covered itself with a curtain, Little Pumpkin thought it was something built by people but it was too realistic to be a fake. The boy tried to forget what happened and went to the scary dark ride. It was really scary inside. And then he got blocked there. He got scared and found a door. He opened it and found a forest. In the middle, there was a candy shop. He could hear screams and kids crying or singing sad music. When he wanted to reach a candy, he woke up. It was just a dream.

Little Pumpkin got up and went to the window. He looked at a house and he saw the same scary red eye. When looked at it, the eye again covered itself with a curtain.

Dragoș Bucșa, clasa a VII-a B

HALLOWEEN NIGHT

It was a scary night. After the Halloween party, after a lot of frightening stories, we went home. While I was going home, because it was a night, I got lost. I was on an empty street, there was no light. Suddenly, I saw a house. I went there, thinking that someone will help me. But it was an abandoned house. Thinking about the stories that I heard at the party, I was really scared. All of a sudden, the doors closed and from another room I heard a noise. Expecting the worst thing, for the fourth time, I tried to turn on my phone to call someone, but it wasn't working. I went in the other room, nobody was there, but a window was broken. I went out very fast and I ran. On my way, I met a man. He was lying on the street crying. I asked him what was wrong. He told me: „I with my family lived in the nearby house. In this night, suddenly, the doors of the house locked and my wife with my boy disappeared. I broke a window and I ran.” I told him that I was really sorry and I ran because I was really scared.

I don't know what happened that night, probably there was a ghost in that house. I only know that I'm alive after I went in that house.

Dragoș Nițu, clasa a VII-a B

THE SPIRIT OF HALLOWEEN

My name is Daniel Greenyard and I'm going to tell you a story that happened in 1850. I was sitting in this room, staring at the fire, when I heard the clock rang. It was 1 o'clock on 31st October. Then the candles and the fire died out. After a few moments, a window broke and near it a white light appeared. I didn't believe in Halloween, so I didn't believe in ghosts. For everything there is a scientific answer. But then, the light started moving. I stood up and went after it. When I got closer, I notice that it was a woman. A poor woman... her clothes were torn. I put a hand on her shoulder. She turned to me and... her eyes weren't a normal colour. They were red. And then she started talking:

„Daniel Greenyard, your soul belongs to me!” she said with a malefic voice.

„You know my name?” I asked scared.

„Of course. I've been following you for a long time. I know you don't believe in Halloween.” she continued on the same voice.

„Who... who ... are you?” I asked frightened.

„I'm the spirit of Halloween and I take people's souls. And from now until you start believing you're going to be the new spirit. Your job is to keep the soul of the unlucky here in this amulet.”

She gave me the amulet and disappeared in a white smoke. At first, I thought I dreamt this, but the years passed by and I was not getting older. I realized that it really happened. And now kids, who wants to be my next victim?

Alexandra Moro, clasa a VII-a B

To be continued....

Matematica distractivă

Istoria numerelor

Coordonator: prof. Steliana Mărginean

Cum a început totul?

Numerele sunt peste tot în jurul nostru și ne guvernează lumea în care trăim. Fără ele n-am putea ști ce oră este sau ce dată este și n-am putea inventa atâtea lucruri uimitoare. Numerele au o istorie fascinantă, și ne-a luat mult timp să descoperim sistemul simplu pe care îl folosim acum.

Când primii oameni au început să numere, mai mult ca sigur că s-au folosit de degetele de la mâini. Având în vedere că avem zece degete la mâini, era normal să numărăm în zeci, astfel luând naștere prezentul sistem zecimal. Degetele le-au dat oamenilor o metodă la îndemână de a număra, încă dinainte de a exista cuvinte pentru numere. Atingând degetele în timp ce numărăm ne ajută să ținem evidența, și ținându-le ridicate, putem comunica numere fără a fi nevoie de cuvinte. Legătura dintre degete și numere este foarte veche. Chiar și astăzi folosim cuvântul latin pentru deget-digit pentru a exprima numere.

Știați că puteți număra pe părți ale corpului vostru? Triburile din Papua New Guinea au cel puțin 900 de diferite sisteme de numărat. Multe triburi se folosesc de degetele de la picioare pentru a număra mai sus de zece, folosind astfel un sistem în baza 20. Exprimarea lor pentru cuvântul zece este „două mâini”. Pentru 15 este „două mâini și un picior”, iar pentru 20 este „un om”. Unele triburi din Papua New Guinea, încep număratoarea de la degetul mic, până la mână, apoi la braț, corp, cap, și apoi la cealaltă mână. Tribul Fairwol numără 27 de părți ale corpului și se folosesc de cuvintele descriptive acestor părți pentru a se referi la numere. De exemplu, pentru numărul 14 cuvântul este „nas”. Pentru numere mai mari de 27, ei adaugă la numărat „un om”. Așa că 40 va fi „un om și ochiul drept”. Destul de interesant, nu?

52

Babilonieni, care au trăit în Irak acum 6000 de ani, numărau în baza 60. Ei au dat anului 360 de zile (6×60), și tot ei au inventat minutele și secunde.

Iată cum numărau ei: se foloseau de mâna stângă pentru a număra până la 12, împărțind fiecare deget, exceptând degetul mare, în 3 segmente. Apoi se foloseau de mâna dreaptă pentru a număra până la 60, atribuind fiecărui deget câte 12.

Guşe Diana, clasa a VIII-a B

Bibliografie:

Ball, Jonny - *Misterele matematicii*, Editura Litera Internațional, București, 2008

Webografie:

<http://gandirelogica.blogspot.ro/2011/03/istoria-a-numerelor>

Un truc la îndemâna oricui

Înmulțirea cu 9, folosindu-vă de degete

Tineți palmele deschise în fața voastră și numărați degetele de 1 la 10 de la stânga la dreapta. Pentru a înmulți orice număr de 1 la 9, cu 9, îndoți degetul reprezentând numărul pe care îl înmulțiți, și apoi numărați degetele până la cel îndoit, și degetele după degetul îndoit. Încercați și voi pentru 6×9 .

(Pentru 6×9 , îndoți al șaselea deget. Aveți cinci degete înainte de cel îndoit, și patru după el. Deci 54.)

INVITAȚIE LA LIBRĂRIA HUMANITAS

Clubul de lectură Fanbook

Librăria Humanitas din Sibiu, ne-a oferit în acest an școlar posibilitatea de a participa la clubul de lectură Fanbook. Proiectul s-a desfășurat în mai multe orașe mari din România în perioada noiembrie 2016 – februarie 2017.

În mare, este un proiect care promovează cunoașterea istoriei naționale prin citirea unei cărți în decurs de o lună și prin schimbul de idei/dialogul cu ceilalți elevi participanți, dar și cu autori, regizori de film, arheologi, istorici etc.

Cărțile alese pentru lectură și dezbateri sunt următoarele: „O scurtă istorie ilustrată a românilor” de Neagu Djuvara, „Trecute vieți de doamne și domnițe” de Constantin Gane, „Din viața familiei Ion C. Brătianu” de Sabina Cantacuzino și „De ce e România altfel” de Lucian Boia.

Am participat, alături de alți elevi și profesori din colegiul nostru la primul eveniment - lansarea proiectului, care a început cu vizionarea filmului, „Aferim!”, regizat de Radu Jude (titlul filmului este în limba turcă și înseamnă Bravo!). Subiectul a fost interesant, dar cel mai mult mi-a plăcut momentul în care regizorul a venit în librărie și ne-a povestit despre cum i-a venit ideea, cum a făcut cercetarea documentară, cum a nominalizat actorii în roluri, cum au decurs filmările...

Ultima parte a activității a constat într-un dialog cu Radu Jude. Adolescenții sibieni au pus o grămadă de întrebări. Cu multă reticență la început, apoi cu ceva mai mult curaj am intrat și eu în dialog. Întrebarea mea a fost dacă acesta, când era elev, și-a dorit sau și-a imaginat că va deveni regizor. Mi-a răspuns imediat la întrebare: Nu s-a gândit niciodată că va ajunge regizor. Avea preocupările specifice adolescenților.

Pentru mai multe detalii accesați:

1. <http://www.cinemagia.ro/actori/radu-jude>
2. <http://capitalcultural.ro/regizorul-radu-jude>
3. <https://www.cinemagia.ro/filme/aferim>
4. <https://lafantana.ro/blog/clubul-de-lectura>

Despre regizor

Radu Jude s-a născut în București, în anul 1977. A fost student la Universitatea Media - Secția Regie Film, apoi asistent de regie și regizor al mai multor filme precum: „Moartea domnului Lăzărescu” (2005), „Marea Neagră” (2004), „Tatăl meu cel obosit” (2011) etc. Este un regizor apreciat în țară și în străinătate, câștigător al marilor premii la festivaluri de film (Sundance, San Francisco, Los Angeles etc.)

Despre film

Este un film cu imagine alb-negru, care încearcă să redea prin subiect, limbaj și veșminte istoria sclavilor rommi în secolul al XIX-lea.

Pentru filmul „Aferim!”, Radu Jude a fost premiat cu Ursul de Argint pentru cea mai bună regie la Festivalul Internațional de Film de la Berlin.

Samuel Lazăr, clasa a VIII-a A

VIAȚA ÎN MIȘCARE

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu anunță desfășurarea PARTENERIATULUI EDUCAȚIONAL „PĂDUREA ÎNSEAMNĂ VIAȚĂ”

MOTTO - ul nostru:

„A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.” (E. A. PORA).

Instituții partenere:

- ✓ Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu
- ✓ Ocolul Silvic „Dealul Sibiului R.A”

Ce urmărim?

- ✓ Sensibilizarea opiniei publice privind valorile morale față de natură;
- ✓ Intensificarea colaborării între instituțiile angajate în mod direct în acțiunea de protejare a mediului înconjurător;
- ✓ Sprijinirea activităților de informare;
- ✓ Valorificarea experienței practice a cadrelor didactice în domeniul realizării educației pentru protejarea naturii, a pădurii;
- ✓ Înțelegerea unor aspecte privind necesitatea reciclării unor materiale;
- ✓ Formarea unor deprinderi de conservare a naturii;
- ✓ Recunoașterea impactului negativ al neglijenței umane asupra naturii;
- ✓ Stimularea curiozității elevilor și a interesului pentru cunoaștere.

Care va fi rezultatul acțiunii noastre?

- ✓ Vom planta puieti ajutând, în timp, la stabilizarea solului;
- ✓ Vom igieniza pădurea, colectând materialele reciclabile, hârtie și P.E.T-uri;
- ✓ Vom populariza acțiunile din cadrul proiectului „Pădurea înseamnă viață”, prin albume foto și prin postări pe internet a unui material care să promoveze natura și protecția mediului.

Promotorii acestui proiect sunt elevii clasei a – VIII - a B. Proiectul se va desfășura în Săptămâna „Școala Altfel”. Înscrierile se fac în perioada 21-25 MARTIE 2017.

VĂ AȘTEPTĂM!!!

Profesor coordonator: Daniel Mașca

